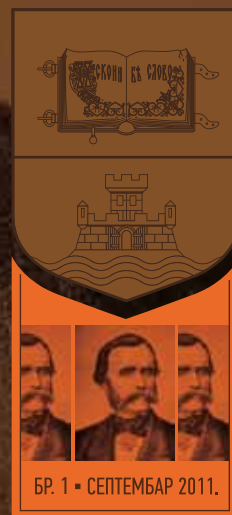

Задужбинар

УНИВЕРЗИТЕТ У
БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Задужбинар

©2011

Издавач:

Универзитет у Београду
Студентски трг 1
Београд

За издавача:

проф. др Бранко Ковачевић,
ректор Универзитета у Београду

Главни и одговорни уредник:

проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић,
проректор Универзитета у Београду

Заменик главног уредника:

Јасмина Кабадаја,
руководилац Сектора за инвестиције
и управљање имовином Универзитета,
задужбина и фондова Универзитета

Аутори текста:

Марина Обрадовић
Јасмина Кабадаја
Гордана Илић Поповић
Игор Маговић

Лектура и коректура

Радован Лакићевић

Фотографије

Orange Studio: Небојша Бабић, Дарко Радуловић и Симон Зец
Душан Петровић

Дизајн и прелом

Orange Studio

Тираж

500 примерака

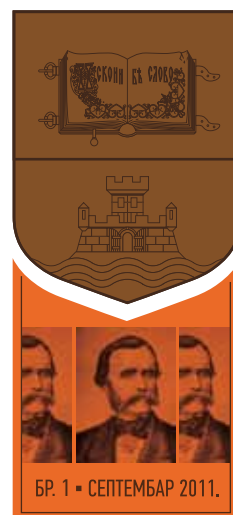
Штампа:

Штампариија Стојков - Нови Сад

Часопис излази једном годишње.

Задужбинар

05 - 06	Реч ректора Универзитета у Београду
06 - 07	Највећи добротвори Универзитета у Београду
08 - 13	Миша Анастасијевић – Капетан Миша
14 - 17	Лука Теловић Требињац
18 - 21	Ендру Карнеги
22 - 23	Задужбине и фондови Универзитета у Београду
24 - 25	Задужбине и фондови које су обновиле рад
26 - 29	Задужбина Веселина Лучића
30 - 32	Задужбина Ђоке Влајковића
33 - 35	Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Теловића
36 - 37	Задужбина Раде и Милана Вукичевића
38 - 43	Задужбина Драгољуба Маринковића
44 - 45	Задужбина Љубице М. Здравковић
46 - 49	Задужбина Влајка Каленића
50	Задужбина Глише и Марије Ракић
51	Задужбина Гашић др Живана
52 - 53	Задужбина Светозара Видаковића и супруге Магдалене
54 - 58	Фонд Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке
59	Фонд Олге и Миодрага Л. Панића
60 - 63	Управљање задужбинама и фондовима
64 - 65	Нови дародавци
66 - 68	Правна критика национализације задужбина
69 - 71	Списак задужбина Универзитета у Београду
72- 75	Одлуке савета Универзитета у Београду - Извештај о финансијском пословању
76-79	Примери изведених радова на обнови фасада задужбина сопственим финансијским средствима

Реч ректора

Универзитета у Београду

Желећи да јавности приближимо поруку наших предака и оно најлепше у српском народу, чији је филантропски дух задивио Европу између два рата, покренули смо часопис *Задужбинар*.

Часопис ће излазити једном годишње и упознаваће читаоце са задужбинарима, њиховим биографијама и судбинама, а и са напорима Универзитета у Београду да поврати своје задужбине и на најбољи начин њима управља. Имена награђених професора и стипендиста ће у часопису бити сачувана за будуће генерације.

Универзитет у Београду промовише свевремене вредности задужбинарства и обнавља сећања на велике добротворе и дародавце. Читаоци *Задужбинара* ће се упознавати са нашим прецима који су мислили и на садашња поколења и стечену имовину наменили и завештали Универзитету. Мотиви су им били разни – унапређење наставне и научне делатности високошколских установа Србије, помагање сиромашним а успешним и лечење болесних студената, стручно усавршавање наставничког кадра и друге добротворне и племените сврхе.

Захваљујући задужбинарима, и привредно неразвијена Србија тога доба омогућила је професорима Универзитета да буду равноправни припадници међународне интелектуалне елите. У том смислу, овај часопис је и позив новим задужбинарима да наставе ову патриотску, племениту и лепу традицију у Срба, дугу више од осам векова – од Стефана Немање до Луке Беловића – Требињца, капетана Мише Анастасијевића и других великих задужбинара и добротвора из прошлог века. Међу прилозима објављеним у овом часопису, поштовани читаоца ће наћи и попис 11 вредних задужбина и два фонда, који су, након пола века, 1995. године, враћени на управљање

▪ Проф. др Бранко Ковачевић, ректор

Универзитету. Требало је још пет година да их Универзитет стварно добије на управљање, и од тада се приходи од њих строго наменски користе. Реч је о приходима од више милиона динара месечно, који се исплаћују студентима и професорима, у складу са циљевима задужбина. То је, истина, тек део ове изузетно вредне имовине завештане за добробит високог школства, коју је уочи Другог светског рата чинило 77 задужбина и 11 фондова и чија је вредност била више од милијарде ондашњих долара.

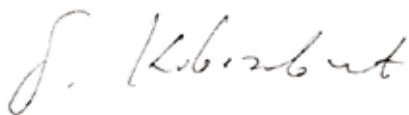
Национализацијом задужбинске имовине педесетих година прошлог века и њеним крајње недوماћинским управљањем,

учињена је велика неправда дародавцима, али и самом Универзитету.

Успостављена је евиденција национализоване имовине, поднети су захтеви Дирекцији за имовину Републике Србије и врши притисак на власт да се спроведе реституција, која би водила обештећењу или враћању задужбинске имовине Универзитету. Надамо се добром исходу, уздајући се у правосудни систем, подршку институција правне државе, нарочито оних научних, просветних и културних, као и у сарадњу локалне самоуправе.

Желим *Задужбинару*, новом гласилу Универзитета у Београду, успешну мисију у промовисању и афирмацији задужбинарства и окупљању нових дародаваца.

Проф. др Бранко Ковачевић

Највећи
добротвори
Универзитета у
Београду

Миша Анастасијевић - капетан Миша

Капетан Мишино здање, зграда у којој се од 1905. године налазила Велика школа, која је прерасла у Универзитет у Београду, више од сто година представља симбол ове високошколске установе и једну од најлепших палата Београда. Велику зграду на Студентском тргу, Универзитету је оставио капетан Миша Анастасијевић, чувени београдски трговац сољу и бродовласник, по коме је добила своје популарно име. Архитектура здања представља стилску мешавину романо-готских, ренесансних и српско-византијских традиција. Фасаде су изузетно декоративно обрађене, што је одушевљавало Београђане, који су зграду називали „венецијанска палата“.

Миша Анастасијевић је рођен 1803. године на острву Пореч на Дунаву, у трговачкој породици. Када је имао две године, са родитељима је, због Турака, пребегао у Аустроугарску. Трговином је почео да се бави веома рано, а новац који је стекао омогућио му је да похађа школу, што је за то доба била реткост и за имућније људе. Вративши се у родно место, са непуних 11 година радио је три месеца као учитељ за плату од осам гроша месечно и учио децу која су била старија и физички јача од њега.

Међутим, Миша Анастасијевић се вратио породичном послу, трговао је сољу, куповао стоку у унутрашњости Србије и продавао је у Аустроугарској. За дунавског капетана именован га је Милош Обреновић, 1833. године. Трговина му је ишла веома добро - имао је око 10.000 запослених, 23 филијале у местима на Сави и Дунаву и више од 70 бродова.

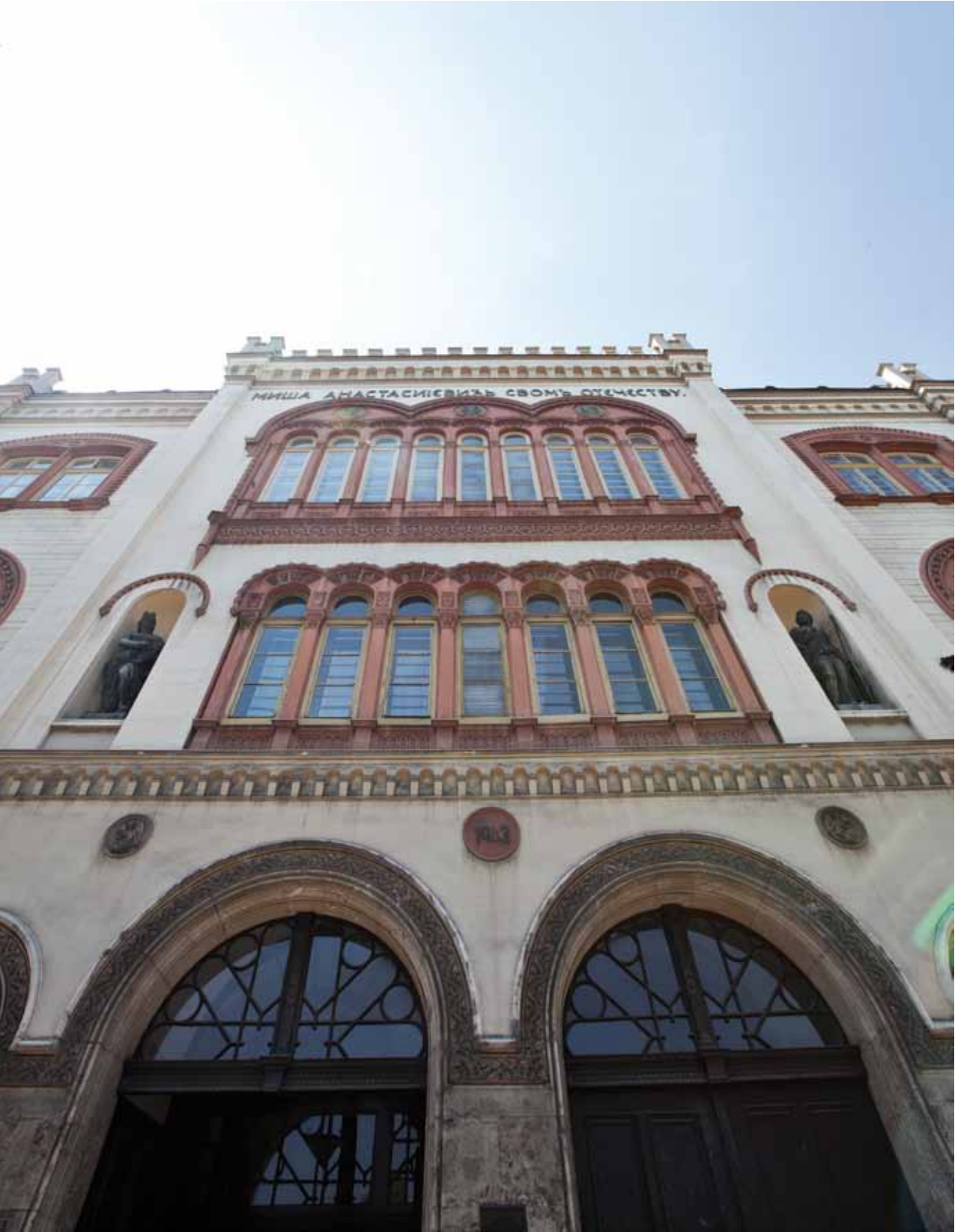
Током живота Миша Анастасијевић је помагао многе писце, плаћао штампање њихових дела и поклањао им новац. Давао је и добровољне прилоге за Народно позориште, многе цркве и школе, помагао сиромашним. На свом спахилуку у Влашкој основао је две школе, чији су ђаци имали бесплатно

школовање, књиге и прибор за писање, а неки и стан, храну и одећу. Једном приликом кнез Михаило је рекао: „Да није било мајора Мише који се свуда јављао као Србин богаташ, свакад простране руке, данас би мало ко и знао за Србију и српски народ.“ Капетан Миша Анастасијевић је умро 1885. године у Букурешту. Сахрањен је у својој цркви у селу Клежани, четрдесетак километара југозападно од румунске престонице. Имао је пет кћери, које је поудавао за у то време значајне политичке личности, или за оне који су били на почетку политичке каријере.

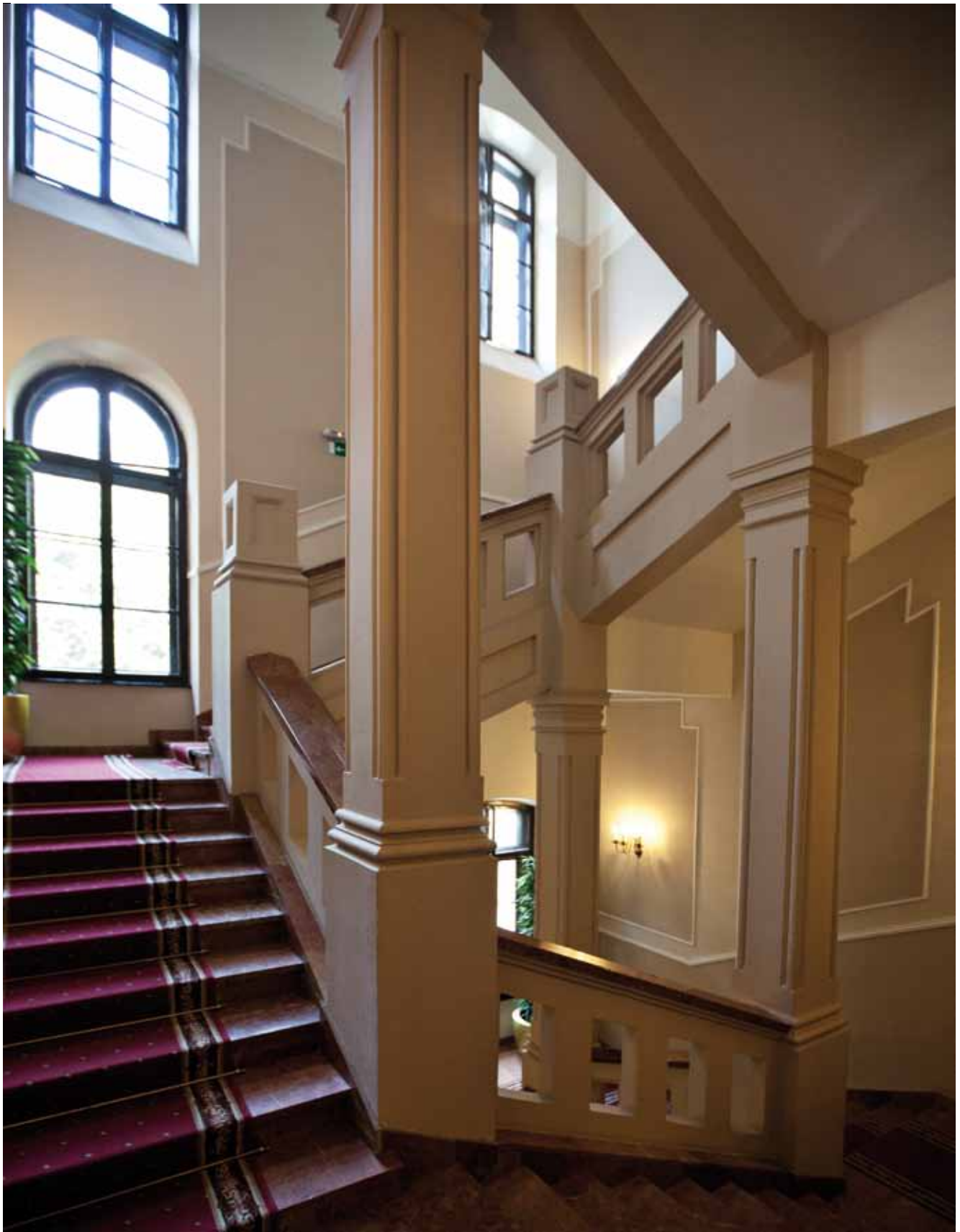

• Портрет: Миша Анастасијевић - Капетан Миша

• Капетан Мишино здање

▪ Главно улазно степениште

Зграду на Студентском тргу почео је да гради 1857. године, према пројекту чешког архитекте Јана Неволе. Намеравао је да здање буде двор несудођеног владарског пара – најмлађе ћерке Саре и Ђорђа Карађорђевића. Политичка ситуација није му ишла на руку, јер су се 1859. године, у току градње здања, на власт у Србији вратили Обреновићи.

Почетком 1863. године Миша Анастасијевић је министру просвете написао завештајно писмо, у коме га обавештава да зграду на Студентском тргу поклања „своме отечеству“ за просветне потребе. Током 19. и 20. века у тој су згради биле смештене Велика школа, Гимназија, Министарство просвете, Народна библиотека и Музеј, а у Свечаној сали је 1864. заседала и Скупштина. Данас је под републичком заштитом, као споменик културе од изузетног значаја.

У овој репрезентативној згради је седиште Ректората, а захваљујући предивној Свечаној сали, кабинету ректора и кабинетима проректора, монументалној фасади и дворишту, Универзитет у Београду се, лепотом здања које му је завештано, може мерити са свим европским метрополама.

Захваљујући разумевању и великим финансијским средствима Министарства просвете и науке, општине Стари град и Скупштине града, сачуван је за наредне генерације један од најлепших споменика културе, који је увелико и обележје високог школства – зграда Капетан Мишино здање. Међутим, на основу Студије о стању зграде, овај споменик културе захтева велика улагања да би се спречило његово пропадање. *Универзитет у Београду је 2006. године и званично укњижен као корисник зграде.*

Капетан Мишино Здање - ентеријери

1. Статуа
2. Кабинет
3. Изложбена витрина
4. Сала за састанке

▪ Свечана сала ректората

▪ Свечана сала, уручење диплома студентима

Лука Беловић Требињац

Лука Беловић Требињац, највећи добротвор Универзитета у Београду, целокупну своју имовину, која је процењена на више од педесет милиона ондашњих динара, оставио је Универзитету. Међутим, већ 60 година студенти и професори немају користи од ње. Универзитет је поново покренуо рад Задужбине Луке Беловића, али национализована имовина још није враћена.

Трговац Лука Беловић, који је рођен 1854. године у околини Требиња, био је један од најбогатијих и најугледнијих људи у Србији крајем 19. и почетком 20. века. У Београд је дошао као осамнаестогодишњак, радио је у занатским и трговачким радњама, а затим је сам почео да тргује. Био је оснивач и председник Београдске задруге, а током Првог светског рата пратио је трезор Народне банке Србије у Марсељ. Уредио је део Београда око железничке станице и подигао парк, који и данас постоји у близини Економског факултета. Умро је 1929. године.

Још за живота, Лука Беловић је додељивао награде студентима, а тестаментом је целокупну имовину оставио Универзитету у Београду.

Његово завештање је обухватало плац са кућом у Јаворској улици бр. 7 и 9, двоспратну кућу у улици Краљевића Марка бр. 1, која је имала четири стана и четири дућана, палату на углу улица Карађорђево бр. 65 и Загребачке бр. 1, у којој су била 24 стана и шест дућана, палату дуж целе Загребачке улице, у коју су улазили бројеви 3, 5, 7 и 9, и зграду у Босанској улици бр. 14 и 16 (данас Гаврила Принципа), која је имала 31 стан и седам дућана.

• Портрет Луке Беловића - Требињца

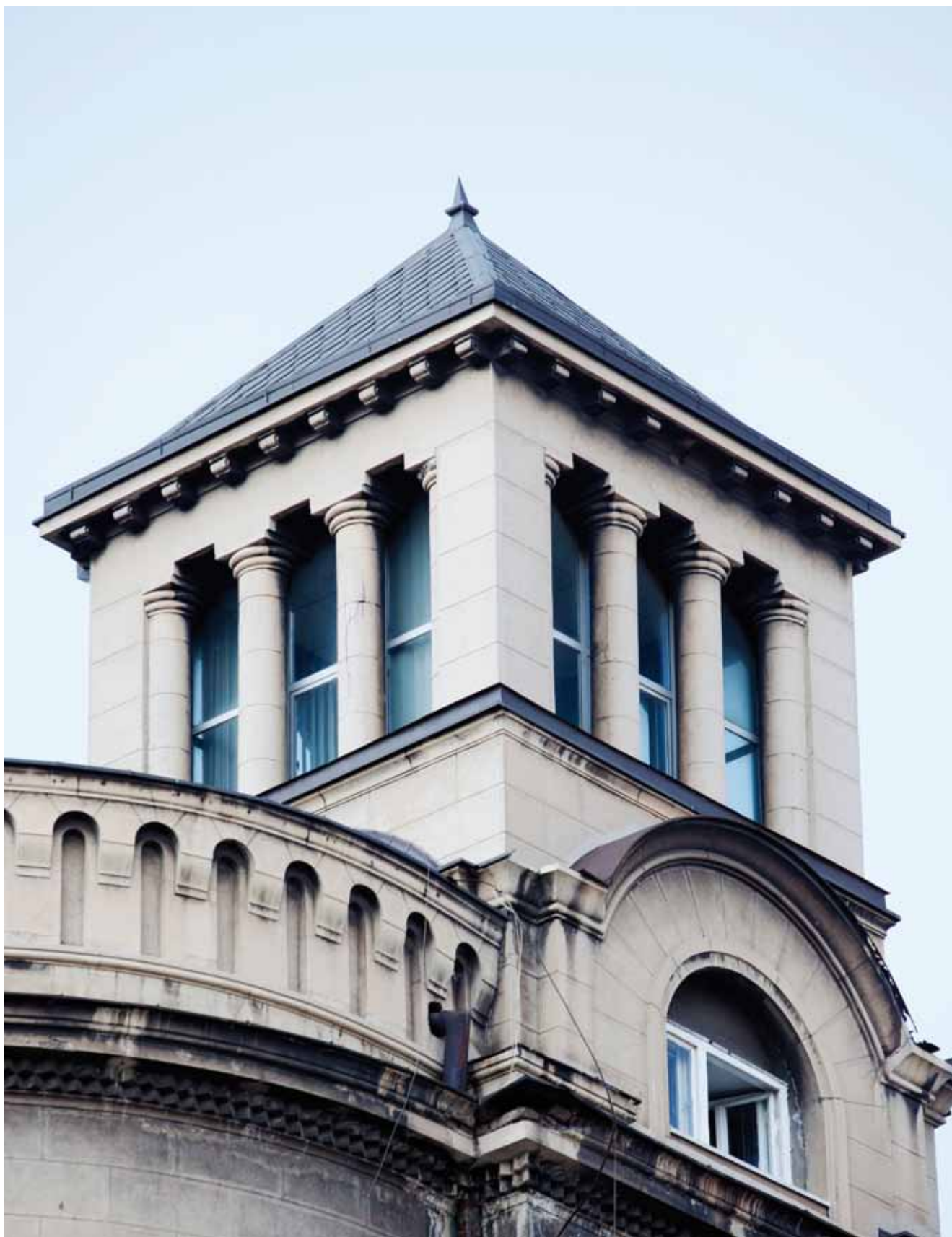
Ове зграде су постале власништво Задужбине почетком 1930. године, а управник Задужбине је сав приход од имања сваког месеца предавао управи Београдског универзитета.

Месечни приход од зграда које је добио Универзитет 1930. године, износио је око 260.000 динара. Била је то велика сума новца, ако се има у виду да је тадашња плата редовног професора била око 5.000 динара. Из сачуваних извештаја се види да су потпором Задужбине Луке Беловића Требињца штампане многе научне студије најеминентнијих научника. Наставни кадар Београдског универзитета користио је стипендије Задужбине

за многобројне међународне сусрете, симпозијуме и конгресе, те за вишемесечни рад у архивама и библиотекама најпознатијих универзитетских центара. Имовина Задужбине национализована је после Другог светског рата, а зграда у Загребачкој улици претворена у студентски дом. Међутим, та зграда је касније продата. Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-3372/95-03, од 24. јула 1995. године, обновљен је рад Задужбине Луке Теловића Требињца. Њен циљ је помагање научног рада на Универзитету у Београду и награђивање најбољих научних радова студената. И поред многобројних дописа и састанака, општина Савски венац није пренела на Универзитет право управљања и коришћења Задужбине, а воде се спорови за поништавање откупљених станова у зградама Задужбине. Након дугогодишњег спора, Врховни суд Србије је 2009. године поништио уговор о откупу једног стана у згради Задужбине Луке Теловића Требињца.

1. Карађорђева 65 и Загребачка 1
2. Гаврила Принципа 16
3. Гаврила Принципа 14
4. Загребачка 3-9
5. Марка Краљевића 1

▪ Детаљ фасаде (Карађорђева 65 и Загребачка 1)

▪ Детаљ фасаде - барелеф

▪ Универзитетска библиотека “Светозар Марковић”

Ендру Карнеги

Ендру Карнеги је рођен 1835. године у Шкотској. Држећи се гесла „Нека буде светлости“, помогао је настајање три хиљаде библиотека у 47 земаља света, међу којима је и Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ у Београду. Потиче из сиромашне породице, која је имигрирала у Америку. Прешао је пут од радника у индустрији до најбогатијег човека свога времена. Сечено богатство је улагао у добротворне сврхе, већином у просвету, најпре у Карнегијев технолошки институт, затим у стварање пензионог фонда за учитеље и друге просветне и хуманитарне установе. Његов хуманитарни рад највише је био везан за подизање библиотека – центара који ће допринети самообразовању грађана. Осим изградње библиотека, овај богати амерички индустријалац је помагао и културне установе и школовање надарених сиромашних појединаца.

Основао је Карнегијеву фондацију, намењену финансирању колеџа, универзитета и научних истраживања.

Фондација је 1920. године поклонила сто хиљада долара за изградњу Универзитетске библиотеке у Београду. Уз ту помоћ и помоћ београдске општине, која је дала грађевинско земљиште, 1924. године почела је изградња библиотеке, по пројекту Драгутина Ђорђевића и Николе Несторовића, чувених архитеката и професора Београдског универзитета. Библиотека је отворена 24. маја 1926. године. На улазу у здање постављена је биста Ендруа Карнегија. Из његове фондације је стигло неколико сандука књига и новац за набавку нових. У библиотеку и данас стижу књиге из његове Фондације.

Ендру Карнеги је умро 1919. године, а своју имовину, вредну 450.000.000 долара, завештао је за подизање образовних и научних задужбина. Његовом смрћу није завршен његов добротворни рад. О томе је наставила да брине Карнеги

▪ Портрет Ендруа Карнегија

фондација, основана још за његова живота, која и данас улаже у подизање и развој образовних и научних установа широм света.

Фотографија из
1926 године

• Ентеријер - Ендру Карнеги - биста

• Ентеријер - Читаоница са аутентичном опремом

Задужбине и фондови Универзитета у Београду

Историја задужбинарства је неодвојива од историје српске државе. Задужбинарство је увек било у корист отечества, а најчешће посвећено успомени и покоју душа најмилијих. Овековечивши своје име као задужбинари, ови људи живе у памћењу бројних захвалних им генерација.

Реткост је у других народа да човек читавог живота стиче богатство и да га затим поклони будућим генерацијама. И сама задужбина је српска реч, која је првобитно гласила задушје, што значи нешто учињено за душу, и тешко се може превести на друге језике.

Често и неписмени, задужбинари су поклањали сву имовину своме роду, свесни да су писменост и просвећеност једног народа његово најјаче оружје и услов опстанка. Стеченом имовином, коју су оставили као задужбину, помагали су школство, привреду, здравство, културу.

Захваљујући добротворима, најчешће имућним људима, који су своју имовину остављали Универзитету на управљање, знатно је побољшана његова материјална основа између два светска рата. У то доба је Универзитет у Београду био један од три најбогија у Европи, а његов се капитал процењивао на више од милијарду долара. Тада је приходовао средства од 77 задужбина и 11 фондова.

Универзитет чини напоре да ту имовину очува и да обнови дух задужбинарства, имајући на уму и речи нашег нобеловца Иве Андрића да „велики људи умиру два пута: једном када их нестане са земље, а други пут кад пропадне њихова задужбина“. Најпознатије грађевине завештане Универзитету су Капетан Мишино здање и Универзитетска библиотека, сазирана средствима Карнегијеве фондације.

Највећи добротвор Универзитета у Београду је Лука Ђеловић

Требињац, који је оставио велики број објеката, а једна од највећих његових задужбина је зграда на углу Карађорђевићеве и Загребачке улице.

И владарске породице су даривале Универзитет. Краљ Александар Карађорђевић је поконио зграду за Студентски дом, који је то и данас, краљ Милан Обреновић ботаничку башту Јевремовац, а краљица Наталија Обреновић девет хиљада хектара шуме – југозападни део Мајданпечке државне домене, насеље Дебели Луг и рудник Благојев Камен, чију је приватизацију спречио ректорски колегијум 2006. године.

Значајне задужбине су и вишенаменска палата на Теразијама бр. 39, поклон Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке; зграда у Булевару краља Александра бр. 26, Задужбина Драгољуба Маринковића; зграде у Влајковићевој

бр. 5, Задужбина Ђоке Влајковића; зграде у Светогорској улици бр. 12, Задужбина Влајка Каленића; зграда на Андрићевом венцу бр. 12, Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Пеловића, зграде у Ђорђа Јовановића бр. 5 и једна половина зграда на углу Гундулићевог венца бр. 39 и Венизелосове улице бр. 30, Задужбине Веселина Лучића.

Ту су и драгоцене археолошке (Васић–Хајдова), нумизматичке (Вајфертова) и уметничке (Вујићева) збирке, раритетне књиге и хербар, вредни књижни фондови.

Нажалост, предратних новчаних фондова више нема, мада су бројни добротвори оставили своју имовину Универзитету у хартијама од вредности, а Јосиф Куртовић и неки други завештавали су приходе са својих имања.

Средства универзитетских задужбина била су углавном намењена за наставне и научне потребе Универзитета и њихово унапређење, за допуну буџетских средстава, за помагање сиромашних а добрих студената, награђивање студентских темата и лечење болесних студената.

Велики број задужбина је током рата претрпео штете, а укупна имовина је знатно обезвређена, посебно новчани фондови и хартије од вредности, који су постали недовољни за остваривање појединачно утврђених циљева. Како се имовина Универзитета стечена по основу задужбина највећим делом састојала од зграда и земљишта, тај део имовине је углавном сачуван.

Лоша законска решења, национализација и експропријација задужбинске имовине после Другог светског рата, допринели су да се задужбинарство занемари и да застане његов развој. Преношењем права управљања и располагања зградама са дотадашњих сопственика на државу, конституисањем станарског права и увођењем категорије заштићених станара – изгубљен је део расположиве имовине.

Омогућавањем откупа имовине која је некада била задужбинска својина, деведесетих година 20. века задужбинарству је задат ударац од кога се није опоравило.

Решењима Министарства културе Републике Србије 1995. године, обновљен је рад само 11 универзитетских задужбина и два фонда. И поред тих решења, тек је 2000. године право управљања и коришћења пренето на Универзитет у Београду. Само су две београдске општине - Стари град и Врачар - пренеле право коришћења и управљања на задужбинама

које се налазе на њиховој територији. Тако приходе остварује само осам задужбина, а оне и све остале су уписане у регистар Министарства културе и отворени су им рачуни, па су добиле статус правног лица. Општине које су на Универзитет у Београду пренеле право управљања задужбинском имовином, делимично су дале станове у откуп, па је враћен само мањи, неоткупљени део станова у зградама са пословним простором. Остале општине су одбиле да изврше пренос. Универзитет сада води спорове за заштиту имовине задужбина и поништавање решења о откупу станова у задужбинским зградама.

Од 2000. до 2011. године укњижен је велики број враћених задужбина и фондова у општинама Стари град и Врачар, што је подразумевало прикупљање све потребне документације, исправке у решењима општине и катастра.

Национализована имовина је евидентирана, да би се појачао притисак на власти да спроведу реституцију или да на примерен начин обештете Универзитет у Београду. Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије је до 30. јуна 2006. године поднето више од 70 захтева за повраћај одузете имовине Универзитета, задужбина и фондова.

Скенирана је сва документација задужбина и фондова којом Универзитет располаже и представљена на сајту Универзитета. Такође су из Архива Града узете копије пројектне документације зграда задужбина и формиран регистратори за сваку задужбину.

Да би се имовина универзитетских задужбина заштитила од приватизације, упућени су дописи Влади Републике Србије, Агенцији за приватизацију и свим министарствима.

Према Закону о задужбинама и фондацијама из 2010. године, задужбине, фондације и фондови дужни су да, у року 12 месеци од дана почетка примене овог закона, ускладе своје статуте и друге опште акте са његовим одредбама и да поднесу пријаву за упис у регистар.

Упорно промовишући задужбинарство, Универзитет у Београду је утицао на формирање свести о значају доброчинства српских задужбинара и добио бројне нове задужбинаре.

Проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор

Рад су обновиле следеће задужбине и фондови:

Задужбина Светозара Видаковића и супруге Магдалене

зграда у Господар Јевремовој бр. 55. Основана је 1928. године. Приход је намењен усавршавању професора и издавању приручника и других материјала.

Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића Требињца

зграда на Андрићевом венцу бр. 12. Основана је 1933. године. Приход је намењен награђивању студентских радова из области правних и економских наука и помагању студентима на студијама у земљи и иностранству. Годишње се стипендирају 24 студента и додељује 12 награда и четири партиципације у трошковима студирања.

Задужбина Веселина Лучића

зграда у Ђорђа Јовановића бр. 5 и једна половина зграде на углу улица Гундулићев венац (бр. 39) и Венизелосове (бр. 30). Основана је 1941. године. Приход је намењен награђивању научних и књижевних остварења појединаца запослених на Универзитету у Београду.

Задужбина Ђоке Влајковића

– зграда у Влајковићевој улици бр. 5. Основана је 1878. године. Приход је намењен помагању општих потреба Универзитета у области образовања и науке. Годишње се стипендира 17 студената.

Задужбина Влајка Каленића –

зграда у Светогорској улици бр. 12. Приход је намењен помагању одличним студентима Економског факултета слабијег материјалног стања.

Задужбина Луке Ђеловића Требињца

зграде у улицама Марка Краљевића бр. 1, Гаврила Принципа бр. 14 и 16, Карађорђевој бр. 65 и Загребачкој бр. 1, те две дворшине зграде у у Карађорђевој улици и зграде у Загребачкој бр. 3-9. Основана је 1925. године. Приход је намењен помагању остваривања научних циљева Универзитета у Београду и награђивању најбољих научних радова његових студената. Задужбина није враћена на управљање Универзитету.

Задужбина др Живана Гашића

зграда у Краља Милана бр. 56.

Основана је 1929. године. Приход је намењен помагању студентима Београдског универзитета. Задужбина није враћена на управљање Универзитету.

Задужбина Глише и Марије Ракић

– зграде у Бежанијској улици бр. 58 и Орачкој бр. 53 у Земуну.

Основана је 1933. године. Приход је намењен помагању студентима техничких факултета. Задужбина није враћена на управљање Универзитету.

Задужбина Драгољуба Маринковића

зграда у Булевару краља Александра бр. 26.

Основана је 1946. године. Приход је намењен унапређивању здравства на Универзитету у Београду: партиципација у трошковима лечења и опоравка студената, учешће у финансирању пројеката чији је предмет истраживање здравља младих, посебно студената, и други облици помоћи које утврди Задужбински савет. Годишње се стипендира 98, претежно болесних студената.

Задужбина Љубице М. Здравковић

зграда у Синђелићевој улици бр. 26.

Приход је намењен помагању студентима Универзитета у Београду. Годишње се стипендирају два студента.

Задужбина Раде и Милана Вукичевића

зграде у Ресавској бр. 9 и Рузвелтовој бр. 20.

Основана је 1941. године. Приход је намењен унапређивању здравства на Универзитету у Београду. Годишње се стипендирају три студента.

Фонд Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке

зграда на Теразијама бр. 39.
Основан је 1947. године. Приход је намењен подстицају развоја менаџмента и других научних дисциплина чији је предмет унапређивање трговине, а које се изучавају на Универзитету у Београду. Годишње се стипендира 30 студената.

Фонд Олге и Миодрага Л. Панића

зграда у Далматинској улици бр. 95.
Основан је 1933. године. Приход је намењен помагању научних циљева Универзитета у Београду и награђивању најбољих радова студената. Задужбина није враћена на управљање Универзитету.

• Ентеријер - улазни хол

Задужбина Веселина Лучића

Угледни београдски инжењер Веселин Лучић био је један од највећих иноватора свога времена. Између осталог, освојио је прву награду на конкурс за идејно решење Теразијског платоа, чијом је изградњом центар престонице добио европски изглед. Патентирао је систем олучњака, који је заштитио у Трговинском суду. Тај патент је прихватила већина европских земаља.

Захваљујући свом успешном раду, стекао је велику имовину. Тестаментом од 5. априла 1941. године, део имовине у Београду оставио је Универзитету, са циљем да се оснује Задужбина Веселина Лучића, „слична Нобеловој“, а део свог имања у Опатовцу оставио је Матици српској.

Велики добротвор је рођен 1877. а умро 1947. године у Београду. Сахрањен је у породичној гробници на Новом гробљу.

Зграде Задужбине су национализоване 1961. године и укњижене као друштвена својина.

Решењем Министарства културе РС бр. 022-3375/95-03, од 24. јула 1995. године, Задужбина је обновила рад. Њен циљ је награђивање научних радника Универзитета у Београду и књижевних остварења појединаца.

Приход се остварује издавањем стамбеног и пословног простора Задужбине у Ђорђа Јовановића бр. 5, изграђеног 1931. године, бруто површине 737м², који се састоји од једног локала и 13 станова, и зграда на углу Гундулићевог венца бр. 39 и Венизелосове бр. 30, изграђених 1932. године, бруто површине 1.827,59м², подељена физичком деобом са општином Стари град, при чему су Задужбини припала два локала и девет станова.

Средствима Задужбине, обновљене су уличне и дворишне фасаде зграде у Ђорђа Јовановића бр. 5, а у све три зграде

окречена су степеништа, уређени улази и изведено уземљење електричних инсталација.

Награде Задужбине Веселина Лучића

Сваке године, почевши од 2004, расписују се конкурси за наставнике и сараднике Универзитета у Београду за доделу награде за најбоље научно, односно стручно остварење, и награде за најбоље књижевно остварење. Награђена дела треба да буду оригинална научна, односно књижевна, једног аутора, издата први пут у претходној години. Закључно са 2011. годином, награђено је 15 наставника и сарадника Универзитета у Београду, а награду чине Диплома Задужбине Веселина Лучића и новчани износ, који се увећавао – од 50.000 динара прве, до 220.000 динара ове године.

• Зграда на углу Гундулићевог венца 39 и Венизелосове 30

Добитници Награде Веселин Лучић за најбоље научно остварење:

1. За 2004. годину – мр Влада Станковић, асистент Филозофског факултета, за дело *Цариградски патријарси и цареви македонске династије*.
2. За 2005. годину – др Виктор Недовић, доцент Пољопривредног факултета, за дело *Fundamentals of Cell Immobilisation Biotechnology*.
3. За 2006. годину – проф. др Жика Бујуклић, редовни професор Правног факултета, за дело *Forum romanum*.
4. За 2007. годину – др Владан Девеџић, редовни професор Факултета организационих наука, за дело *Semantic Web and Education*.
5. За 2008. годину – др Тања Поповић, редовни професор Филолошког факултета, за дело *Речник књижевних термина* и др Владимир Мако, редовни професор Архитектонског факултета, за дело *The art of harmony*.
6. За 2009. годину – др Жарко Требјешанин, редовни професор Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију, за дело *Речник Јунгових појмова и симбола*, и др Сима Аврамовић, редовни професор Правног факултета, за дело *Rhetorike techne – вештина беседништва и јавни наступ*.
7. За 2010. годину – др Мила Павловић, редовни професор Географског факултета, за дело *Села сјеничког краја, антропогеографска проучавања*.
8. За 2011. годину – др Бранислав Тодић, редовни професор Филозофског факултета, за дело *Радови о српској уметности и уметностима XVIII века*.

Добитници Награде Веселин Лучић за најбоље књижевно остварење појединаца:

1. За 2004. годину – др Радомир Симић, редовни професор Рударско-геолошког факултета, за роман *Ход по води Јоланде Козловске*.
2. За 2005. годину – награда није додељена.
3. За 2006. годину – проф. др Радиша Јанчић, редовни професор Фармацеутског факултета, за дело *Моја маслина*.
4. За 2007. годину – награда није додељена.
5. За 2008. годину – др Драган Стојановић, редовни професор Филолошког факултета, за дело *Месеци*.
6. За 2009. годину – награда није додељена.
7. За 2010. годину – др Гордан Маричић, доцент Филозофског факултета, за дело *Литерарије*.
8. За 2011. годину – др Снежана Вељковић, редовни професор Медицинског факултета, за дело *Хроника Медицинског факултета у Београду (1920-2010)*.

ВАЖНО
за канализацију
(Олучњак система В. Лучића)

По прописима за везивање олука са кишним каналима захтева се:

Да сва вода из олука предходно прође кроз гвоzdене таложнице — **олучњак**, где се отпади (црепа, малтера, маховине итд.) задржавају да не улазе у канал.

Од свих постојећих система олучњака, најновији је проналазак инжењера београдске општине г. В. Лучића, који је патентован код већине културних држава, а у Србији је заштићен решењем Тргов. Суда.

Преимућство овога олучњака састоји се у томе:

Што вода лакше протиче,
ређе је загушавањем,
правилније функционисање,
лакши је и спретнији од постојећих система, и
мање је и потребно чишћење.

Како је овај олучњак лакши, то је и јефтинији од осталих. Олучњак се израђује у Србији у признатој ливници „Балкан“ Перишића, Поповића и Комп.

Може се добити (купити) у свима бољим инсталатерским радњама у престоници као: у предузећу фирме инж. М. Слуцког и Комп., „Наимар“ инж. Тасе Милојевића и Комп., и др.

СОПСТВЕНИЦИ!
Захтевајте у вашем интересу српски олучњак систем Лучић.

• Оглас В. Лучића објављен 1912. године

▪ Задужбина Веселина Лучића у улици Ђорђа Јовановића 5 (2006. године обновљена фасада)

• Обновљена фасада задужбине Токе Влаковића

Задужбина Ђоке Влајковића

Пуковник Ђока Влајковић (1831-1883) био је један од највећих српских добротвора. У војску је отишао са 17 година, а током дуге војничке каријере борио се у Аустрији, у Кримском рату на страни Русије, и свим српско-турским ратовима. Једна од улица у центру Београда, где се налази његова задужбина, данас носи име овог добротвора.

Од две пензије, српске и руске, стекао је за оно време велики иметак. Своју имовину, која се састојала од два плаца, оставио је сину, ћерки и жени. Тестаментом је било одређено да се имовина може одузети деци ако се одају разврату. У том случају би једини наследник била држава Србија, која је имала обавезу да оснује задужбине за просветне сврхе.

После Влајковићеве смрти, убрзо су умрли и његови наследници. Тако је целокупна имовна прешла у задужбински фонд. У тестаменту је писало да се имовина Ђоке Влајковића састоји од једног великог плаца код Батал џамије (на месту данашње зграде Скупштине Србије), на коме су постојале две нове и две старе куће, и једна њиве на Врачару.

Задужбина Ђоке Влајковића почела је да ради 1911. године. Од закупнине коју је Универзитет у Београду сакупљао издајући станове, подигнуто је неколико студентских домова и штампан велики број књига. Задужбина је помагала и рад младих научника који су се бавили истраживањем социологије и антропогеографије.

Тридесетих година 20. века Министарство просвете је одлучило да прода имање на Врачару и да плацеве у данашњој Влајковићевој улици замени са Аграрном банком. Од тог је новца саграђена велика зграда у Влајковићевој улици 5. На нову зграду је постављена биста Ђоке Влајковића, урађена од природног камена, рад вајара Марка

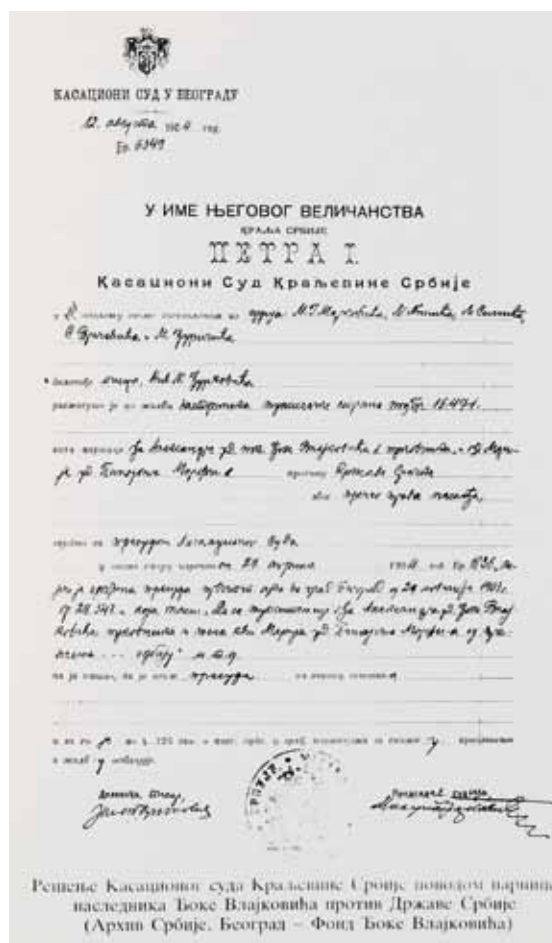
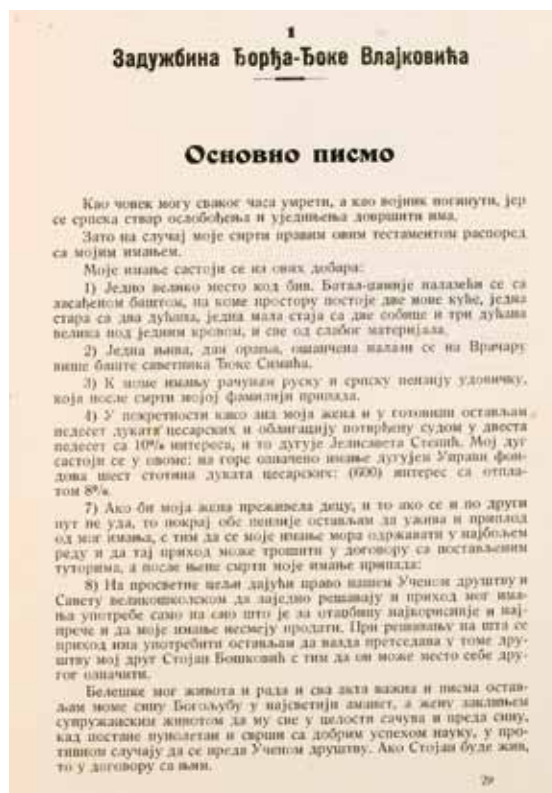
Брежанина, и венац за медаљон од вештачког камена, рад вајара Бранка Филиповића.

После Другог светског рата, у просторије задужбине бесправно је усељен батаљон народне милиције, а затим и управа Београдског циркуса. Задужбини је одузет сав простор и претворен у стамбени. Управа Задужбине Ђоке Влајковића, уз новчану помоћ Задужбине Милене и Душана Јанковића, доградила је још три спрата на постојећу зграду, али им је и та имовина одузета. Донета је одлука да Задужбина прима само пет одсто од прихода, али тај новац никада није добила. Целокупна имовина Задужбине је национализована 1958. године. Објашњење за национализацију било је да та најамна зграда служи за богаћење појединаца.

Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-3376/95-03, од 24. јула 1995. године, Задужбина Ђоке Влајковића је обновила рад. Општина Стари град је, пет година касније, пренела право управљања и коришћења станова и пословних просторија на Универзитет у Београду – универзитетску Задужбину Ђоке Влајковића. Средства Задужбине се користе за опште потребе Универзитета у Београду у области високог образовања и науке.

Студентима Универзитета у Београду је до 2010. године, по претходним конкурсима, дато 114 стипендија.

Одбор Задужбине је 2009. године, на предлог ректора, доделио 1.000.000 динара за покриће примања запослених у Центру за студенте са хендикепом. На предлог ректора, Одбор је 2010. године доделио 1.000.000 динара Универзитету у Београду за покриће трошкова извођења грађевинско-занатских радова на санацији просторија Центра за развој каријере, и у делу који користе студент проректор и Студентски парламент, као и Центра за трансфер технологије у Ректорату Универзитета у Београду.

Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића

Миливој Јовановић је рођен 1865. а умро 1942. године. Сахрањен је у породичној гробници на Новом гробљу у Београду. По занимању је био виши чиновник у Министарству саобраћаја. Скроман и радан, још за живота се истакао као добротвор просвете и културе.

Тестаментом је 1933. године своју имовину, коју су чинили новац, хартије од вредности и кућа у Крунској 4 (сада Андрићев венац 12), оставио Универзитету у Београду. По његовој изричитој жељи, главница се није смела дирати, а од прихода би се о Савиндану награђивали студентски радови из области правних и економских наука.

Део новца који је остао од Задужбине Луке Ђеловића, уложен је у Задужбину Миливоја Јовановића и подигнута зграда на Андрићевом венцу број 12. Задужбина носи назив Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића. Приход се остварује издавањем стамбеног и пословног простора Задужбине, који чини шест локала и 28 станова, укупне површине 2.115 метара квадратних. Имовина Задужбине је после Другог светског рата национализована. Решењем Министарства културе Републике Србије бр.022-3374/95-03 од 24. јула 1995. године, обновљен је рад Задужбине Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића.

Средства Задужбине се користе за награђивање студентских радова из области правних и економских наука.

■ Детаљ фасаде: портрети задужбинара

Универзитет у Београду је 2010. године и званично укњижен као корисник зграде.

Стипендије

ЗАДУЖБИНА МИЛИВОЈА ЈОВАНОВИЋА И ЛУКЕ ЋЕЛОВИЋА

Одлуком Одбора, стипендије Задужбине Миливоја Јовановића и Луке Ћеловића, у износу од 7.200 динара месечно, за 2010/2011. годину су добили:

ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ:		ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ:	
1. Катарина Првуловић, просечна оцена	9,82	1. Сања Дошен, просечна оцена	10,00
2. Милица Војводић, просечна оцена	9,63	2. Даница Митровић, просечна оцена	9,33
3. Милица Радовановић, просечна оцена	9,43	3. Жељана Кузмановић, просечна оцена	9,30
4. Никола Пераћ, просечна оцена	9,39	4. Ђорђе Павловић, просечна оцена	9,28
5. Марко Маринковић, просечна оцена	9,33	5. Кристина Николић, просечна оцена	9,05
6. Бојана Марковић, просечна оцена	9,19	6. Петра Петровић, просечна оцена	8,90
7. Мирјана Петков, просечна оцена	9,14	7. Лазар Глишовић, просечна оцена	8,73
8. Бојана Милићевић, просечна оцена	9,07	8. Ана Љубисављевић, просечна оцена	8,68
9. Милица Марјановић, просечна оцена	9,05	9. Ива Марковић, просечна оцена	8,58
10. Душан Војновић, просечна оцена	9,00		
11. Марина Мијаиловић, просечна оцена	8,95	ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ:	
12. Горан Глушић, просечна оцена	8,87		
13. Милица Смиљић, просечна оцена	8,86	1. Тијана Симоновић, просечна оцена	8,50
14. Бојана Шумарац, просечна оцена	8,70		

Одлуком Одбора Задужбине, по расписаном конкурс, додељена је једна партиципација у трошковима школарине постдипломцима за школску 2010/2011. годину, у износу од 28.000 динара, студенту:

ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ:		ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ:	
Синиша Милошевић.			
Одлуком Одбора Задужбине, по расписаном конкурс, награђено је шест стручних радова студената за 2010/2011. годину, у износу од по 28.000 динара:			
ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ:		ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ:	
1. Новак Томић, за стручни рад <i>Регулаторни буџет,</i>		1. Милош Чавић, за стручни рад <i>Утицај културних фактора на криминалитет,</i>	
2. Уна Савић, за стручни рад <i>Capital Asset Pricing Model (CAPM) – Модел равнотежног вредновања капитала.</i>		2. Марко Николић, за стручни рад <i>Заштитник грађана – нормативни оквир,</i>	
		3. Милош Буквић, за стручни рад <i>Човек и затвор,</i>	
		4. Ненад Ковачевић, за стручни рад <i>Савремени изазови европске интеграције.</i>	

▪ Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Теловића (фасада обновљена 2009. године)

Задужбина Раде и Милана Вукичевића

Један од највећих добротвора Универзитета у Београду, Милан С. Вукичевић рођен је у Београду 1869. године. После завршетка Правног факултета, запослио се у суду. Био је помоћник управника вароши Београда, члан Државног савета, радио је и у Главној контроли Краљевине СХС. Годинама је био члан и председник управних одбора банкарских и индустријских предузећа, а 1935. биран је и за народног посланика. Као осведочени родољуб, учествовао је у Првом светском рату, из кога је изашао као капетан друге класе.

Тестаментом који је написао у јулу 1941. године, целокупну имовину – кућа у Ресавској бр. 9 и две куће у Рузвелтовој бр. 20 (раније Гробљанска и Гетеова), имање у Винчи и

виноград на Бањици – наменио је да, после смрти супруге, припадне Пољопривредном и Медицинском факултету Универзитета у Београду. Поштујући његову последњу вољу, те године су основане две задужбине: Задужбина Јевросиме, Симе и Милана Вукичевића, у помен његовим родитељима, и Задужбина Раде и Милана Вукичевића, у помен супруге Радмиле. Умро је октобра 1941. а Радмила априла 1945. године. Сахрањени су у Београду, у крипти цркве Светог арх. Гаврила, коју је подигао у спомен на српске ратнике погинуле у Првом светском рату.

После Другог светског рата имовина Задужбине је национализована. Решењем Министарства културе Републике Србије број 022-3370/95-03, од 24. јула 1995. године, Универзитет је обновио рад Задужбине Раде и Милана Вукичевића. Њену имовину чине кућа и седам зграда у Ресавској улици бр. 9 у Београду, укупне површине 1.719м² и кућа и дворишна зграда у Рузвелтовој улици (раније Гетеовој) бр. 20, укупне површине 1.016м². Упркос великим напорима, Универзитету је на управљање враћена само зграда у Ресавској улици бр. 9. Циљ Задужбине је унапређивање здравства на Универзитету у Београду.

Са општином Врачар је 2010. године склопљен уговор о ревитализацији уличне фасаде зграде, по пројекту који је финансирала Задужбина. По уговору је, током 2010/2011. године, за наведене радове уплаћено 1.000.000 динара.

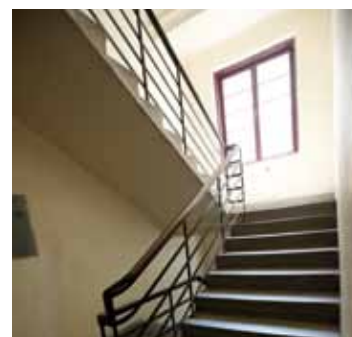
Стипендије

ЗАДУЖБИНА РАДЕ И МИЛАНА ВУКИЧЕВИЋА

Одлуком Одбора Задужбине, стипендије Задужбине Раде и Милана Вукичевића за школску 2010/2011. годину, у износу од 7.200 динара месечно, добили су:

МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ:

1. Миљана Човић, просечна оцена	10,00
2. Бојана Половина, просечна оцена	9,75
3. Ивана Гмизић, просечна оцена	9,62
4. Драшко Васовић, просечна оцена	9,59
5. Петар Салевић, просечна оцена	9,40
6. Радомир Златојевић, просечна оцена	9,36
7. Ивана Вуканић, просечна оцена	9,36

- Фасада зграде у Ресавској улици бр. 9 (Уговорена растаурација фасаде са општином Врачар Учешће задужбине 1.000 000.00 динара)

▪ Задужбина Драгољуба Маринковића (укњижена 2005. године)

Задужбина Драгољуба Маринковића

Одмах после Другог светског рата, када су задужбине и фондови почели полако да пропадају и губе своју имовину, 1946. године основана је Задужбина Драгољуба Маринковића.

Познати адвокат Драгољуб Маринковић је рођен 1883. године у Београду. За живота је стекао велику имовину – непокретности по Београду, имања у Банату и Бачкој и искључиво право истраживања руда и копова по целој земљи. Тестаментом, који је написао 1944. године, оставио је имање на углу Булевару краља Александра бр. 26 и Ресавске улице – плац површине 350,90м², са четвороспратном зградом и мансардом, да се после његове смрти оснује задужбина.

Умро је 1944. године. Задужбина је основана 1946, али је, нажалост, убрзо после оснивања, њена имовина национализована.

Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-927/96-03, од 28. маја 1996. године, обновљен је рад Задужбине, ради унапређивања здравства на Универзитету у Београду: побољшање рада Завода за здравствену заштиту

студената, партиципација у трошковима лечења и опоравка студената, здравствено посвећивање студената и запослених на Универзитету, учешће у финансирању пројеката чији је предмет истраживање здравља младих, посебно студентске популације, унапређивање здравства запослених на Универзитету и други облици помоћи које утврди Одбор задужбине.

Приход се остварује издавањем стамбеног и пословног простора у Булевару краља Александра бр. 26, који чини 15 станова, од којих су четири незаконито откупљена, и седам локала, бруто површине 1.126 метар квадратни. Средствима Задужбине окречено је степениште, уређено двориште, замењени олуци, санирана електроинсталација и изведено уземљење зграде. Универзитет је укњижио право коришћења зграде Задужбине 2005. године.

Стипендије и помоћ болесним студентима по јавном позиву Задужбине Драгољуба Маринковића

Одбор Задужбине доноси одлуке о расписивању конкурса, у складу са циљевима Задужбине. За помоћ болесним студентима и за 139 стипендија, 2010. године је дато 8.239.000 динара.

За школску 2010/2011. годину расписан је конкурс за доделу стипендија и јавни позив за давање помоћи за лечење и набавку медицинских помагала студентима Београдског универзитета. Одлуком Одбора Задужбине, за доделу стипендија биће исплаћено 3.900.000 динара, а болесним студентима 4.104.000 динара, што значи да ће 2011. године бити утрошено укупно 8.004.000 динара.

Стипендије

ЗАДУЖБИНА ДРАГОЉУБА МАРИНКОВИЋА

Одлуком Одбора Задужбине Драгољуба Маринковића, стипендије за школску 2010/2011. годину, у месечном износу од 7.200 динара, добили су:

МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ:

Александар Јовановић, просечна оцена	9,86
Весна Лукић, просечна оцена	9,82
Јелена Лековић, просечна оцена	9,73
Бојана Божић, просечна оцена	9,56
Стеван Ђурђевић, просечна оцена	9,53
Ненад Ђедовић, просечна оцена	9,47
Душан Стеванић, просечна оцена	9,40
Јелена Васић, просечна оцена	9,39
Марко Стојановић, просечна оцена	9,38
Драгана Стојковић, просечна оцена	9,36
Ивана Савић, просечна оцена	9,35
Милан Вукобрат, просечна оцена	9,32
Мирко Топаловић, просечна оцена	9,29
Андрија Драговић, просечна оцена	9,26
Ђорђе Тотошковић, просечна оцена	9,26
Игор Петрушић, просечна оцена	9,25
Милена Зеџ, просечна оцена	9,20
Тадија Топаловић, просечна оцена	9,13
Марија Коџић, просечна оцена	9,10
Мирјана Јоковић, просечна оцена	9,07

ФАРМАЦЕУТСКИ ФАКУЛТЕТ:

Марија Тодосијевић, просечна оцена	9,86
Дуња Шобот, просечна оцена	9,72
Јасмина Пантовић, просечна оцена	9,67
Јелица Вучићевић, просечна оцена	9,62
Урош Пецикоза, просечна оцена	9,58
Бранко Вукосављевић, просечна оцена	9,55
Јелица Обреновић, просечна оцена	9,39
Ива Црљеница, просечна оцена	9,33
Миљана Ненков, просечна оцена	9,32
Сања Рибич, просечна оцена	9,11
Невена Спасић, просечна оцена	9,11
Маријана Трнавац, просечна оцена	9,09
Јелена Петровић, просечна оцена	9,07
Емилија Момировић, просечна оцена	9,04

СТОМАТОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ:

Миљана Баћевић, просечна оцена	9,77
Дуња Машковић, просечна оцена	9,63
Милош Лазаревић, просечна оцена	9,57
Јелица Ђорић, просечна оцена	9,41
Дина Васовић, просечна оцена	9,39
Борис Ђалић, просечна оцена	9,37
Миљана Павловић, просечна оцена	9,26
Нера Живковић, просечна оцена	9,24
Александра Милосављевић, прос. оцена	9,23
Александра Црноглавац, просечна оцена	9,22
Владан Танасијевић, просечна оцена	9,22
Мирослав Драговић, просечна оцена	9,21
Марко Вукосављевић, просечна оцена	9,19
Бојана Зорић, просечна оцена	9,17
Бојан Папић, просечна оцена	9,15
Бојан Томић, просечна оцена	9,13
Дијана Тришић, просечна оцена	9,13
Соња Мирковић, просечна оцена	9,11
Марина Гајдош, просечна оцена	9,09
Светлана Достанић, просечна оцена	9,03

ФАКУЛТЕТ ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ:

Љубомир Јовановић, просечна оцена	9,57
Иван Милошевић, просечна оцена	9,56
Ратко Сукар, просечна оцена	9,07

▪ Додела диплома студентима

▪ Детаљ фасаде задужбине у улици Булевар кнеза Александра 26

▪ Детаљ фасаде: каријатида

Стипендије

ЗАДУЖБИНА ДРАГОЉУБА МАРИНКОВИЋА

По јавном позиву за школску 2010/2011. годину, Одбор Задужбине је, у виду стипендија у месечном износу од 6.000 динара, помогао лечење болесних студената:

БИОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ:	ПОЉОПРИВРЕДНИ ФАКУЛТЕТ:	ФАКУЛТЕТ ЗА ФИЗИЧКУ ХЕМИЈУ:
Тања Мијаиловић	Павле Штрбац	Биљана Саичић Биљана Каран
ГЕОГРАФСКИ ФАКУЛТЕТ:	ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ:	ФИЗИЧКИ ФАКУЛТЕТ:
Љубица Владушић Саша Милосављевић Јелена Љубомирац Милица Ђировић	Ђорђе Кузмановић Ивана Пејчић Невена Јовановић Драгана Просингер Милица Ђорђевић Милорад Миросавић Милош Тодоровић Радомир Муминовић Јелена Поцрњић Жељко Ковачевић	Јовица Станојловић
ФАКУЛТЕТ ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ:	РУДАРСКО- ГЕОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ:	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ:
Јелена Костић Марија Мицковић Душко Сретеновић Сања Љубисављевић Мара Ожеговић Сузана Јојић Данијела Тодоровић Сузана Цветићанин Слађана Стојановић Славица Малешевић Зорица Николић Стефан Спасић Бојан Новаковић Ивана Бановачки Ненад Драмићанин Петар Радосављевић	Никола Ђурђевић	Иван Ђурђевић Никола Дабовић Јасна Марјановић Милан Јанковић Огњен Бркљач Наташа Кељачки Анђела Глогоњац
ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ:	ФАКУЛТЕТ ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА:	ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ:
Ивана Ђурић Миљана Ристић	Драгана Савић Милена Станковић Маргита Јоксимовић	Бојан Тарабић Јелена Лазаревић Александра Стојановић Марко Марјановић Гордана Вученовић Жељко Гордић Сузана Била
	ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА:	ХЕМИЈСКИ ФАКУЛТЕТ:
	Милан Ђурић Десанка Цвијовић Јована Јекић Бојана Димитријевић Слободан Бркић Биљана Митровић Рада Младеновић	Никола Гвоић
		БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ:
		Горан Глишић Ружа Тешић

▪ Деталј фасаде: Задужбина Љубице М. Здравковић

Задужбина Љубице М. Здравковић

Тестаментом из 1939. године, Љубица М. Здравковић је именovala државу за универзалног наследника своје целокупне имовине, коју је, осим новца и хартија од вредности, чинила и зграда у Синђелићевој улици бр. 26. Последња жеља јој је била да се, након њене смрти, од те имовине оснује задужбина, са називом „Љубица Хитрово, преудате М. Здравковић Вучковић“, којом ће руководити Задужбински одсек Министарства просвете. Приход Задужбине био је намењен за школовање тројице студената филозофских, правних и техничких наука Универзитета у Београду, који су сиромашног стања, а добро уче, и за школовање по једне сиромашне ученице Женске учитељске школе у Неготину. Велика добротворка је рођена 1858. године у Неготину, а умрла у Београду 1941. Задужбина Љубице М. Здравковић основана је одлуком Министарства просвете 1948. године, али је њена имовина накнадно национализована.

Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-3369/95-03, од 24. јула 1995. године, Задужбина је обновила рад. Међутим, Универзитету у Београду је на управљање враћен само део имовине у дворишним зградама у Синђелићевој бр. 26. У главној згради Задужбине има три стана, од тога је општина Врачар два дала у откуп, а на једном има право коришћења. Универзитет води спорове за поништај откупљених станова. Воде се преговори са општином за пренос права управљања и коришћења зграде на Универзитет. Зграду Задужбине у рушевном стању чини седам станова укупне површине 216 м².

Приходи Задужбине су мали и користе се за испуњавање њених циљева, а нема средстава за одржавање зграде. Очекује се већи прилив средстава по решавању имовинско - правних односа са општином Врачар.

Стипендије

ЗАДУЖБИНА ЉУБИЦЕ М. ЗДРАВКОВИЋ

Средства Задужбине користе се за материјално помагање студената Универзитета у Београду. Издавањем стамбеног простора стипендирају се два студента, на чије школовање је прошле године утрошено 144.000 динара. Кандидате за доделу материјалне помоћи бира Одбор Задужбине на основу расписаног конкурса, по тачно утврђеним критеријумима: општи успех у претходном школовању, редовно уписивање године студија, просечна оцена у претходним годинама студија и други показани резултати.

Стипендије Задужбине за школску 2010/2011. годину, у месечном износу од 7.200 динара, добили су:

Филип Славковић, студент Пољопривредног факултета – просечна оцена	9,95
Власта Сикимић, студент Филозофског факултета – просечна оцена	9,92.

Задужбина Влајка Каленића

„Српски Нобел“, надалеко чувени занатлија, иначе обућар, Владимир-Влајко Каленић је целокупну своју имовину оставио у добротворне сврхе, а Београђани га свакодневно помињу обилазећи Каленића пијаци, која је направљена на његовом имању и носи његово име.

Влајко Каленић је рођен 1851. године у Малом Мокром Лугу, а умро је у Београду 1908. године. Велико богатство стекао је захваљујући свом занату, који је био веома цењен у Србији. Новцем који је стекао, куповао је плацеве по београдским предграђима, који су, ширењем престонице, добијала на вредности.

Током живота се истакао као велики добротвор у просвети и култури, а у тестаменту је 1908. године одредио да се његова имовина распрода и новац правично уложи, тако да би Задужбина могла да живи само од камата а да се главница никада не дира. Из њеног прихода би се помагали сиромашни ученици „који су се одали изучавању народне економије“, и унапређивао рад Трговачке академије. Министарство просвете је 1931. године основало Задужбину Влајка Каленића,

а 1935. је од његове заоставштине подигнута велелепна палата у Светогорској улици бр. 12, на чијој фасади је постављена његова биста.

Целокупна имовина Задужбине Влајка Каленића национализована је после Другог светског рата. Универзитет у Београду је обновио њен рад Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-924/96-03, од 3. јуна 1996. године. Задужбину чини зграда у Светогорској улици бр. 12, површине 2.597м², у којој се налазе 32 стана и две собе. Средства добијена њиховим издавањем користе се за помоћ одличним студентима Економског факултета слабијег материјалног стања. Помоћ је у виду стипендија за усавршавања у земљи и иностранству, а издваја се и за установе и организације у области студентског стандарда.

Стипендије

ЗАДУЖБИНА ВЛАЈКА КАЛЕНИЋА

Стипендије Задужбине Влајка Каленића за школску 2010/2011. годину, у износу од 7.200 динара месечно, добили су:

Драгана Топаловић, просечна оцена	9,86	Марија Ђорђевић, просечна оцена	9,13
Милош Бркушанин, просечна оцена	9,79	Снежана Светозаревић, просечна оцена	8,95
Милица Јовановић, просечна оцена	9,29	Слађана Рашковић, просечна оцена	8,92
Мирјана Јовановић, просечна оцена	9,25	Душица Тасић, просечна оцена	8,70
Мирјана Милекић, просечна оцена	9,21	Никола Затић, просечна оцена	8,61
Оливера Ђорђевић, просечна оцена	9,21		

▪ Задужбина Влајка Каленића (обновљена 2009. године)

• Детаљ фасаде

▪ Деталъ ентеријера - улазни хол

Задужбина Глише и Марије Ракић

Д

а би сачувала вечити спомен на супруга Глишу и себе, Марија Ракић је 26. септембра 1933. године основала Задужбину Глише и Марије Ракић, којој је даривала сву своју непокретну имовину у Земуну, у оно време вредну 500.000 динара.

„Овом Задужбином ће управљати

Универзитет из Београда, а из прихода ће се издржавати један, по могућности и више студената Техничких факултета. Издржавање ће трајати за све време док прописане науке не сврши у Београду, а потом би се по свршетку студија имао издржавати још две године на страни, ради усавршавања својих наука, ако би он то желео а професорски савет нашао да би то било корисно...“

После Другог светског рата имовина Задужбине је национализована. Решењем Министарства културе, број 022-927/96-03 из 1996. године, она је обновила рад, и чине је зграде у Бежанијској улици бр. 58 и Орачкој улици бр. 53, у Земуну. Та имовина до данас није враћена Задужбини, тако да она не може да приходује и остварује циљ због кога је основана, а то је помагање студентима техничких факултета Универзитета у Београду. Универзитет ће се и даље залагати да му се врати бесправно одузета имовина, чиме ће бити поштована последња воља задужбинара.

▪ Тестамент Марије Ракић

Задужбина Гашић др Живана

Познати београдски лекар др Живан Гашић је 2. октобра 1929. године сачинио тестамент којим је своју непокретну имовину у Београду, у Краља Милана бр. 56, оставио Београдском универзитету „где ће се основати моја задужбина за све факултете“.

После Другог светског рата, имовина Задужбине је национализована. Решењем Министарства културе Републике Србије, бр. 022-3373/95-03 од 24. јула 1995. године, обновљен је рад Задужбине Гашић др Живана, али јој имовина још није враћена, тако да она не може да остварује циљ због које је основана, а то је помагање студентима Београдског универзитета. Да би вратио у посед имовину Задужбине, Универзитет је пред Другим општинским судом у Београду покренуо поступак против Општине Савски венац, ЈП „Пословни простор“ општине Савски венац и Републике Србије.

Др Живан Гашић је Задужбини оставио своју кућу у Краља Милана бр. 56, која је на тој адреси постојала у тренутку састављања „основног писма“. Међутим, 1934. године, када су устројене земљишне књиге, у њих је укњижен податак да је власник непокретности на наведеној адреси друго лице, а др. Живан Гашић је укњижен као власник непокретности на којој се налази кућа у Краља Милана бр. 8. У току је поступак пред надлежним државним органима за исправку уписа имовине Задужбине.

▪ Детали фасаде и ступеништа

▪ Задужбина Светозара Видаковића и жене Магдалене

Задужбина Светозара Видаковића и жене Магдалене

Светозар Видаковић је рођен 1848. године у Београду, у патријархалној трговачкој породици. Био је један од најобразованијих људи свога времена. Студирао је и дружио се са Светозарем Марковићем, Николом Пашићем, Пером Велимировићем, Симом Лозанићем... У Цириху је 1872. године завршио Хемијско-технички факултет, а затим годину дана усавршавао физику на Политехници у Минхену.

После повратка у Србију, радни век је провео у просвети, углавном у Београдској гимназији, као професор физике. Необично скроман и повучен човек, био је омиљен међу ђацима и колегама. Увидевши потребу за једним добрим уџбеником за физику, превео је на српски језик *Експерименталну физику* од А. Гана, која је деценијама служила као признати и одабрани уџбеник. Био је један од оснивача и утемељивача Професорског друштва, члан и помагач многих културних установа.

Наш најстарији средњошколски професор умро је, готово заборављен, децембра 1935. године у својој кући у Београду. Тестаментом је 1928. године Српској краљевској академији завештао зграду у Кнез Михаиловој бр. 30 и у Чика Љубиној бр. 17, за унапређивање математичких и природних наука у нашој земљи и за помагање њених радника. Београдском универзитету је завештао плац са зградама у Господар Јевремовој бр. 67 (сада број 55, укупна површина зграде је 178м²). Циљ легата је помагање усавршавања професора средњих и основних школа у Београду.

Поштујући његову вољу, основана је Задужбина Светозара Видаковића и жене Магдалене, али је после Другог светског рата имовина национализована. Решењем Министарства културе Србије бр. 022-3370/95-03, из 1995. године, обновљен је њен рад, али имовина није пренета Универзитету на управљање. Универзитет је покушао да регистрацијом и отварањем рачуна две-три године испуњава циљеве Задужбине, дајући средства од прихода Задужбине Учитељском факултету за набавку литературе којом би се повећао библиотечки фонд који користе будући професори. У току је спор пред управним судом РС по тужби Завода за изградњу против решења Министарства финансија којим је одбијена жалба Завода за изградњу града Београда на решење општине Стари град, којим се оглашава ништавним решење о административном преносу задужбинске зграде у улици Господар Јевремовој 55., са Универзитета у Београду у корист општине Стари град за потребе Завода за изградњу града Београда.

Тестамент
Светозара Видаковића

Фонд Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке

Угледни трговац и банкар Милан Стевановић Смедеревац, рођен у Смедереву 1868. године, потиче из угледне трговачке породице. Само његова непокретна имовина у Београду вредела је више од шест милиона динара, а имао је и неколико кућа, имања, магацина и дућана по Смедереву и околини.

У Београду је 1912. године, у улици Престолонаследников трг (данас Теразије) бр. 39, подигао једну од најлепших зграда оног времена, тзв. Смедеревску банку, коју је 1935. године, тестаментом на име легата, оставио Удружењу београдске трговачке омладине, с тим што ће се од половине главнице и прихода основати фонд са називом Фонд Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке. Из његовог дохотка школовало би се од два до пет ђака, зависно од прихода Фонда. Велики добротвор је део своје имовине оставио и Колу српских сестара, Дому слепих „Краљ Александар I“, Привреднику, Смедеревској трговачкој омладини и Смедеревском трговачком удружењу.

Умро је 26. априла 1947. године. Исте године је основан Фонд, али је његова имовина убрзо национализована.

Рад Фонда је обновљен Решењем Министарства културе Србије бр. 022-925/96-03, од 28. маја 1996. године, ради подстицања развоја менаџмента и других научних дисциплина чији је предмет унапређење трговине, које се изучавају на Универзитету у Београду. Имовину фонда чине девет станова и два пословна простора, укупне површине 1315м², у згради

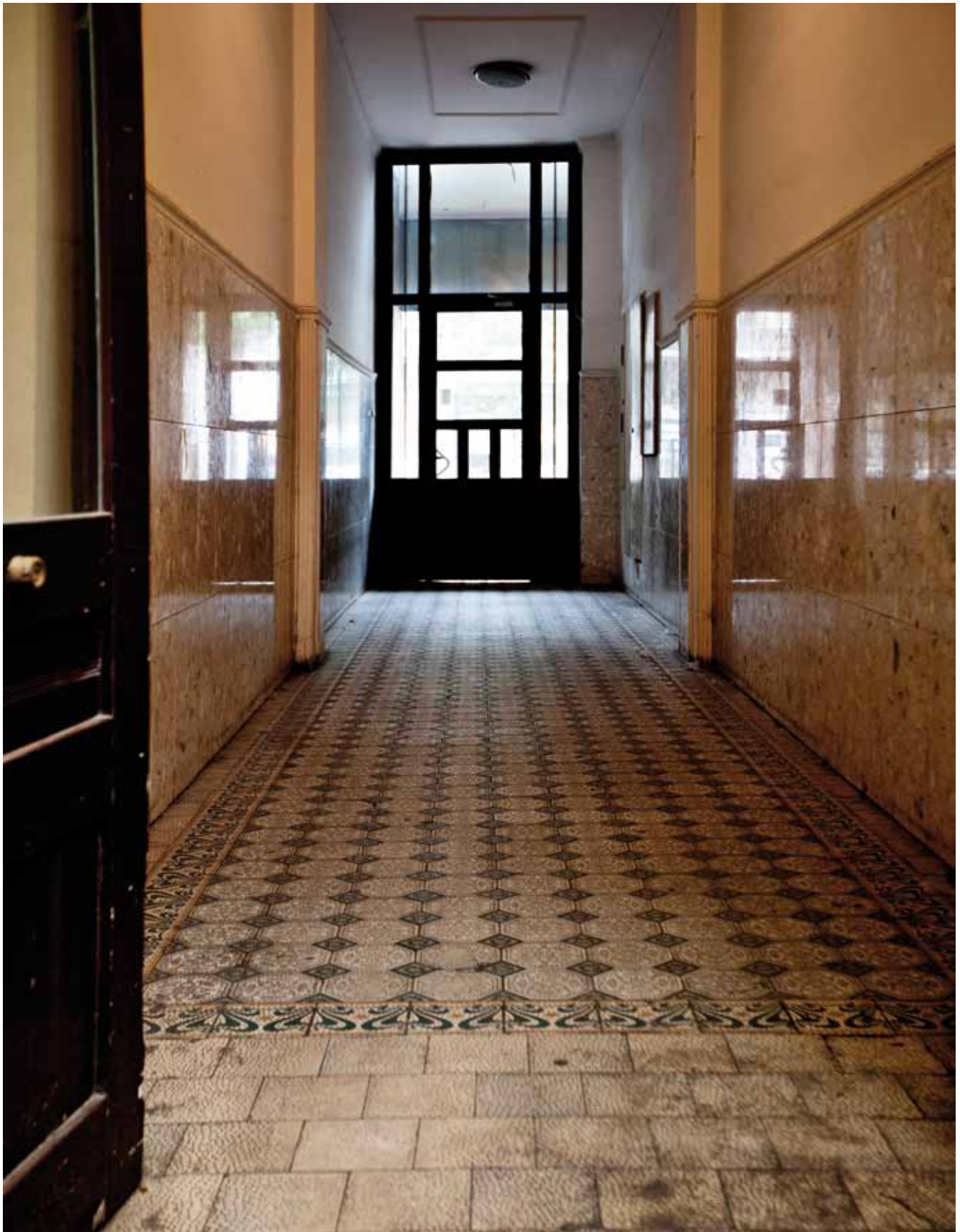
на Теразијама бр 39. Пре преноса на Универзитет у Београду – Универзитетски фонд, општина Стари град је део станова дала у откуп и надзидано је поткровље. Универзитет је успео 2011. године да укњижи имовину Фонда.

■ Задужбина Милана С. Смедеревца и супруге Даринке, подигнута 1912. године, обновљена 2004 - 2005. године

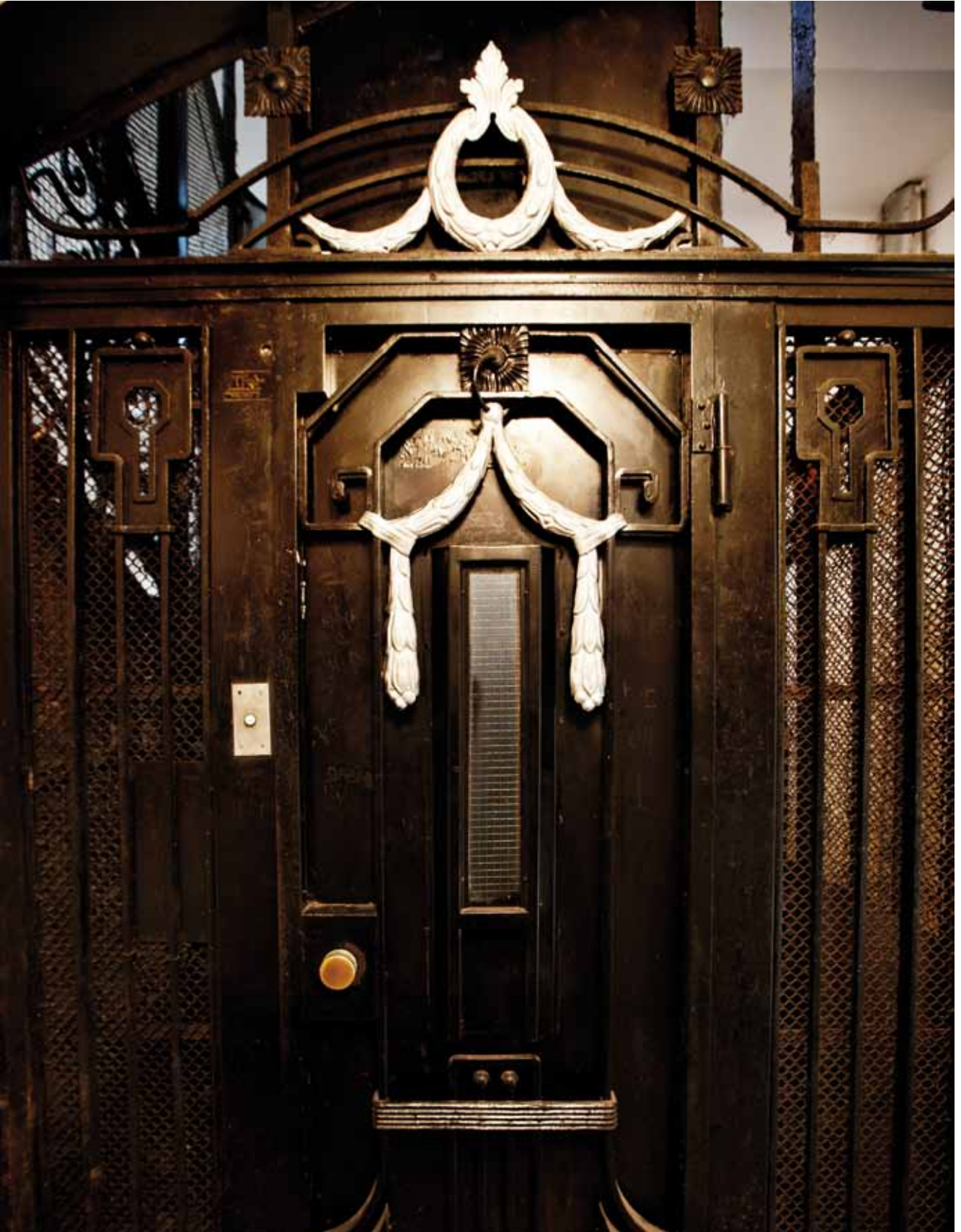

▪ Деталј фасаде

▪ Обновљени улазни хол

▪ Детаљ врата лифта

Стипендије Фонда

МИЛАНА СТЕВАНОВИЋА СМЕДЕРЕВЦА И СУПРУГЕ ДАРИНКЕ

Број корисника Фонда и начин коришћења средстава се утврђују годишњим планом који доноси Одбор Фонда, на основу расположивих средстава од закупнине остварене у току претходне године издавањем стамбеног и пословног простора.

Одлуком Одбора Фонда, стипендије за школску 2010/2011. годину, у месечном износу од 7.200 динара, добили су:

ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ:		ГЕОГРАФСКИ ФАКУЛТЕТ:	
1. Рајко Козић, просечна оцена	9,34	1. Маријана Савић, просечна оцена	9,22
2. Милан Станимировић, просечна оцена	9,21		
3. Ана Кошела, просечна оцена	9,18	ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИ ФАКУЛТЕТ:	
4. Невена Лукић, просечна оцена	9,16	1. Софија Пурић, просечна оцена	9,92
5. Марија Перишић, просечна оцена	9,14		
6. Драгана Карличић, просечна оцена	8,73	МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ:	
7. Горан Денић, просечна оцена	8,72	1. Исидора Јовандић, просечна оцена	9,70
8. Марина Дугалић, просечна оцена	8,71		
ФАКУЛТЕТ ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА:		ТЕХНИЧКИ ФАКУЛТЕТ У БОРУ:	
1. Ђуро Деспотовић, просечна оцена	9,82	1. Сандра Дончић, просечна оцена	8,92
2. Јелена Ђорђевић, просечна оцена	9,69		
3. Милосава Ђурић, просечна оцена	9,27	ФАКУЛТЕТ СПОРТА И ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА:	
4. Марија Милановић, просечна оцена	9,18	1. Милош Обрадовић, просечна оцена	9,90
5. Милан Грњић, просечна оцена	9,11		
6. Никола Божовић, просечна оцена	8,97	ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ:	
7. Урош Крстић, просечна оцена	8,94	1. Биљана Кубурић, просечна оцена	8,84
8. Бориша Стојановић, просечна оцена	8,93		
9. Младен Ђурић, просечна оцена	8,92	ХЕМИЈСКИ ФАКУЛТЕТ:	
10. Стефан Николић, просечна оцена	8,91	1. Александра Шкорић, просечна оцена	9,81
11. Марија Којић, просечна оцена	8,87		
12. Љубица Марковић, просечна оцена	8,85		
13. Андреа Пузић, просечна оцена	8,79		
14. Ана Ђирић, просечна оцена	8,75		
15. Жељко Добрић, просечна оцена	8,73		

Фонд Олге и Миодрага Л. Панића

Д

октор Лука Панић је још за живота, 1933. године, при Апотекарској комори Краљевине Југославије у Београду, основао Фонд Олге и Миодрага Панића, магистра фармације из Београда, у жељи да сачува трајну успомену на своју рано преминулу децу Олгу и Миодрага.

Тестаментом је 1937. године, осим

новца и хартија од вредности, завештао Фонду половину непокретности која се налази у Далматинској улици бр. 95, у вредности ондашњих 475.930 динара. Главни циљ његовог завештања био је да се из прихода Фонда подигне дом на којем би стајао натпис „Дом Фонда Олге и Миодрага Л. Панића“. Део новца био је намењен помагању научних циљева Универзитета у Београду и награђивању најбољих студентских радова.

Умро је у Дубровнику 1945. године. Тестаментом је управи Фонда оставио у аманет да га кремирају и да се урна с његовим пепелом стави у гроб између његове деце, и да се сваке године о Светом Луки, његовој слави, одржи годишњи помен за њега и његову децу.

После Другог светског рата, имовина Фонда је национализована. Решењем Министарства културе Републике Србије бр. 022-926/96-03, од 28. маја 1995. године, Фонд је обновио рад, с циљем материјалног помагања научног и стручног рада свршених студената фармације и обезбеђивања услова за њихов развој, али му имовина, и поред великих напора Универзитета у Београду, до данас није враћена. Општина Палилула одбила је да изврши пренос права коришћења имовине, па је Универзитет именован чланове Одбора, отворио рачун Фонда и покушава да поврати имовину, како би се остварила сврха ради које је Фонд основан.

■ Ентеријер задужбине

Управљање задужбинама и фондовима

Задужбине су правна лица којима Универзитет управља преко одбора задужбина. Чланови одбора су професори факултета, који нису плаћени за тај рад и бирају се на две године. Савет Универзитета, у складу са статутом задужбина, доноси све одлуке из домена располагања имовином.

Послови везани за управљање задужбинама и фондовима обављају се у оквиру Стручне службе Универзитета, Сектора за инвестиције и управљање имовином Универзитета, задужбина и фондова Универзитета. Слика Сектора

Приход задужбина и фондова остварује се преко уговора који су са закупцима пословног и стамбеног простора склопљени по економским ценама. Затечени закупци и даље су у својству корисника станова чији закуп плаћају по ценама ЈКП „Инфостан“.

Та закупнина се, у складу са Уговором, преноси задужбинама. Универзитет проверава дуговања закупца, опомиње дужнике, а по потреби их и утужује.

Задужбине су правна лица која су уписана у регистар који води Министарство културе Републике Србије, имају свој ПИБ и текући рачун.

Укупан приход задужбина, од закупнина издатих простора и од прихода преко уговора са „Инфостаном“, 2010. је износио 35.928.766 динара, што је 59% више него претходне године. То указује на велике напоре Сектора за инвестиције и управљање имовином Универзитета, задужбина и фондова, који води све послове везане за ту област. Поштујући вољу дародаваца, највећи део прихода у 2010, у износу од 16.051.716 динара, исплаћен је за остваривање циљева задужбина.

У току 2010. године одржане су 23 седнице одбора задужбина и фондова. На њима су донете одлуке о додели 230 годишњих стипендија и помоћи, у месечном износу од 6.000, односно

5.000 динара. Додељено је и седам награда студентима у износу од 175.000 динара и две награде за најбоље научно и књижевно дело, од по 200.000 динара.

Универзитет сваке школске године организује свечану доделу диплома стипендистима задужбина и фондова и награђеним студентима и професорима.

Задужбине су враћене на управљање Универзитету после пет деценија општинског недомаћинског коришћења у запуштеном стању. Део средстава се, у складу са финансијским плановима и приоритетима, улаже у инвестиционо и текуће одржавање зграда, о чему се стара Универзитет.

Од преузимања зграда и почетка управљања задужбинама, средствима прикупљеним издавањем стамбеног и пословног простора обновљене су скоро све фасаде зграда, степенишни простори, улазна врата, лифтови, кровови, електроинсталације... Изведени су лимарски, молерајско-фарбарски и фасадерски радови, а у складу са одлукама одбора задужбина и фондова, адаптирани су стамбени и пословни простори за издавање. На све радове добијена је сагласност Завода за заштиту споменика

■ Запослени у сектору за инвестиције и управљање имовином Универзитета, Задужбина и Фондова Универзитета

културе Града. Посебно треба истаћи одличну сарадњу са ЈП „Градско стамбено“.

Све задужбинске зграде обележене су месинганим плочама, са називом задужбинара и напоменом да њима управља Универзитет у Београду.

У складу са Статутом Универзитета у Београду, Савет Универзитета је, на седници одржаној 30. јуна 2009. године, донео

Одлуку о именовану чланова одбора задужбина и фондова:

Задужбине Веселина Лучића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Вера Иланковић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију,
- проф. др Ендре Ромхањи, Технолошко-металуршки факултет,
- проф. др Воја Јелић, Филозофски факултет,
- др Софија Стефановић, Филозофски факултет.

Задужбине Ђоке Влајковића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Милован Величковић, Пољопривредни факултет,
- проф. др Љиљана Гавриловић, Географски факултет,
- проф. др Ендре Ромхањи, Технолошко-металуршки факултет,
- проф. др Слободан Ступар, Машински факултет.

Задужбине Милвоја Јовановић и Луке Ђеловића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Жика Бујуклић, Правни факултет,
- проф. др Слободан Аћимовић, Економски факултет,
- проф. др Бранка Стевановић, Биолошки факултет,
- проф. др Милорад Рибар, Архитектонски факултет.

Задужбине Раде и Милана Вукичевића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Љиљана Марковић, Медицински факултет,
- др Милан Јовановић, Медицински факултет,
- проф. др Дарко Митровић, Факултет спорта и физичког васпитања,
- мр Нела Пушкаш, Медицински факултет.

Задужбине Светозара Видаковића и жене Магдалене:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Милун Крстић, Шумарски факултет,
- проф. др Љубомир Поповић, Филолошки факултет,

- др Софија Стефановић, Филозофски факултет,
- Ранко Марковић, студент Физичког факултета.

Задужбине Глише и Марије Ракић:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Миодраг Јовановић, Грађевински факултет,
- проф. др Александра Костић, Рударско-геолошки факултет,
- Марин Јовановић, студент Факултета организационих наука,
- Емилија Ојданић, студент Шумарског факултета.

Задужбине др Живана Гашића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Љиљана Марковић, Медицински факултет,
- проф. др Благоје Пауновић, Економски факултет,
- Миласав Ранитовић, студент Технолошко-металуршког факултета,
- Милан Јелић, студент Факултета спорта и физичког васпитања.

Задужбине Луке Ђеловића Требињца:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Петар Тодоровић, Шумарски факултет,
- проф. др Бранко Маричић, Економски факултет,
- проф. др Ивица Радовић, Биолошки факултет,
- проф. др Маја Леви Јакшић, Факултет организационих наука.

Задужбине Драгољуба Маринковића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Дарко Митровић, Факултет спорта и физичког васпитања,
- проф. др Зоран Иванковић, Стоматолошки факултет,
- проф. др Весна Матовић, Фармацеутски факултет,
- проф. др Мирјана Вујашковић, Стоматолошки факултет.

Задужбине Љубице М. Здравковић:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Дарко Митровић, Факултет спорта и физичког васпитања,
- проф. др Милица Јовановић Поповић, Архитектонски факултет,
- проф. др Љиљана Марковић, Медицински факултет,
- Милан Јелић, студент Факултета спорта и физичког васпитања.

Задужбине Влајка Каленића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Љиљана Гавриловић, Географски факултет,
- проф. др Драгана Цветковић, Биолошки факултет,
- проф. др Дарко Митровић, Факултет спорта и физичког васпитања,
- Емилија Ојданић, студент Шумарског факултета.

Фонда Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Иван Јуранић, Хемијски факултет,
- проф. др Маја Леви Јакшић, Факултет организационих наука,
- Миласав Ранитовић, студент Технолошко-металуршког факултета,
- Ранко Марковић, студент Физичког факултета.

Фонда Олге и Миодрага А. Панића:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета,
- проф. др Владимир Костић, Медицински факултет,
- проф. др Љиљана Марковић, Медицински факултет,
- проф. др Татијана Јовановић, Фармацеутски факултет,
- проф. др Весна Матовић, Фармацеутски факултет.

Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 7. априла 2010. године, донео је Одлуку о именовану чланова Одбора **Фонда мр фарм. Љубице Војтех Драгићевић и инж. ек. Николе Драгићевића**:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета, за председника,
- проф. др Марко Бацковић, декан Економског факултета,
- проф. др Нада Ковачевић, декан Фармацеутског факултета,
- Милан Поповић, студент проректор,
- проф. др Милена Шешић Драгићевић, представник оснивача Фонда.

Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 7. априла 2010. године, донео је Одлуку о именовану чланова Одбора **Фонда сестре Булајић**:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета, за председника,
- проф. др Владимир Мако, декан Архитектонског факултета,
- проф. др Шћепан Миљанић, декан Факултета за физичку хемију,
- проф. др Миодраг Матељевић, декан Математичког факултета,
- др Драгица Крговић, представник оснивача Фонда.

Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 7. априла 2010. године, донео је Одлуку о именовану чланова Одбора фонда **Нови добротвори Универзитета у Београду**:

- проф. др Невенка Жаркић Јоксимовић, проректор Универзитета, за председника,
- проф. др Владимир Владимир Костић, Медицински факултет,
- проф. др Ивица Радовић, Факултет безбедности,
- проф. др Милош Недељковић, Машински факултет,
- др Драган Поповић, Институт за физику,
- проф. др Радивој Митровић, Машински факултет.

Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 28. фебруара 2011. године, донео је Одлуку о именовану чланова Одбора **Фонда Косте Мигрића**:

- проф. др Бранко Ковачевић, ректор Универзитета, за председника,
- проф. др Александра Вранеш, Филолошки факултет,
- проф. др Мирослава Замлакар, Медицински факултет,
- проф. др Мирољуб Милинчић, Географски факултет,
- проф. др Милан Мартић, Факултет организационих наука,
- др Петар Вукеља, Електротехнички институт „Никола Тесла“.

Универзитет ће и даље чинити напоре да му се врати целокупна задужбинска имовина, за добробит студената и универзитетске наставне базе и наставника, чиме ће бити поштована последња воља задужбинара.

▪ Свечано уручење диплома

▪ слике 2. и 3. : седнице одбора Задужбина

• Напори Универзитета за повраћај имовине, праћени кроз штампане медије

Нови дародавци

С тално писање у медијима о наградама и стипендијама које се додељују студентима и професорима Универзитета у Београду, предочило је јавности племените циљеве задужбинара. Тако се утицало на формирање свести о значају добротинства задужбинара и на оснивање нових задужбина и фондова.

Фонд сестре Булајић основали су родитељи 1989. године, након преране смрти својих кћерки. Средства Фонда су приликом оснивања износила 60.000 долара и 10.000.000 динара и била уплаћена на посебан рачун код Југобанке у Београду, те орочена на пет година. Од средстава добијених по основу камате, стипендирају се по два најбоља сиромашна студента Факултета физичке хемије, Архитектонског и Математичког факултета и додељују новчане награде за по два најбоље одбрањена дипломска рада из архитектуре и физичке хемије. По Закону о регулисању јавног дуга СРЈ, по основу девизне штедње грађана, новчана средства Фонда су претворена у обвезнице Републике Србије, са роком доспећа 31.5.2016. године, чиме је Фонду отежано да испуњава циљеве због којих је основан. Ануети обвезница за 2002, 2003. и 2004. годину исплаћени су и расподељени према циљевима Фонда. Средства која су доспела од 31.5.2004. године до 31.5.2010. године воде се на рачуну код Алфа банке у Београду, и износе 28.998 евра.

Од средстава добијених по основу камате у 2011. години, одлуком Одбора Фонда биће додељене награде од по 21.000 динара кандидатима који су од 15. марта 2010. до 15. марта 2011. дипломирали на Архитектонском факултету и Факултету за физичку хемију Универзитета у Београду: Марку Вуковићу и Ани Савић са Архитектонског факултета и Димитрију Цицициу и Милану Миловановићу са Факултета за физичку хемију.

Фонд мр фарм. Љубице Циге Војтех Драгићевић и инж. ек. Николе Драгићевића основан је 1993. године. Дародавци су поклонили 25.000 немачких марака старе девизне штедње, ради додељивања две новчане награде најбољим студентима Фармацеутског и Економског факултета. По Закону о регулисању јавног дуга СРЈ по основу девизне штедње грађана, новчана средства Фонда претворена су у обвезнице Републике Србије, са роком доспећа 31. 5. 2016. године, чиме је Фонд практично онемогућен да испуњава циљеве због којих је основан. Одбор је донео одлуку да се девизна средства пребаце у банку Интеза, с којом је постигнут договор о орочавању приспелог износа од 14.900 евра, да би се средства користила према намени.

Легат Данице и Ивана Теофилактова основан је 1993. године и чини га стан у Ранкеовој улици 12. Циљ Легата је задовољавање општих потреба Универзитета у Београду. По тестаменту, у стану станује један професор Филолошког факултета.

Фонд Косте Мигрића, у чијем саставу се налази стан бр. 10 на IV спрату зграде у улици Обилићев венац бр 26, основан је 2000. године.

Намена Фонда је стипендирање најбољих студената Универзитета у Београду.

Српска православна црква, Универзитет у Београду, Војска Србије и родитељи, основали су 1993. године **Фонд потпоручника Борка Никитовића**. Фонд носи име Борка Никитовића, који је трагично погинуо у Вуковару 1991. године и посмртно одликован Орденом за храброст. Фонд сваке године награђује најбољег ђака основне школе из Пожеге, најбољег ученика Војне гимназије у Београду, најбољег студента Војне академије у Београду, најбољег студента Православног богословског факултета Универзитета

у Београду, најбољег студента Универзитета у Београду, и стипендира посебно талентоване студенте који немају довољно средстава за школовање.

Универзитет у Београду, на седници одржаној 12. јуна 1995. године, донео је Одлуку о оснивању **Фондације за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду** ради обезбеђивања повољних услова за њихов живот и рад, за њихово потпуније ангажовање у научноистраживачком раду и за останак у земљи. До сада су изграђена два објекта у Блоку 32 у Новом Београду: зграда 1Б и зграда 3А, укупне корисне површине од 21.036,20 м², односно 298 станова. Између Универзитета у Београду, Фондације и „ЈУП Истраживање и развој“ д.о.о. из Београда, априла месеца 2011. године, потписан је Уговор о финансирању и управљању пројектом изградње стамбених зграда за потребе младих истраживача у Београду из средстава Европске инвестиционе банке и Банке за развој Савета Европе. Уговором су регулисана међусобна права и обавезе уговорних страна око финансирања и управљања активностима реализације плана изградње најпре објекта 3Б, а касније 1А, 2А, 2Б и 3Ц, укупне корисне површине станова 39.831,00 м², односно укупно 513 станова, 257 гаражних места и 115 локала. Универзитет је 2005. године основао Фонд **Нови добротвори Универзитета у Београду**, чији су циљеви: обнова духа задужбинарства на Универзитету у Београду, финансијско помагање обнове рада других задужбина и фондова, стипендирање студената, покриће материјалних трошкова за набавку опреме, помоћ хендикепираним студентима и финансирање усавршавања научних радника Београдског универзитета.

Један од највећих донатора Фонду „Нови добротвори Универзитета у Београду“ је Теленор фондација, која је помогла извођење радова на претварању дела сутерена Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ у читаоницу за студенте са хендикепом и израду стакленог портала у улазном делу Ректората.

Господин **Петар Срњић** је 2008. године тестаментом завештао Универзитету три стана ради стипендирања редовних студената Универзитета у Београду.

После смрти госпође **Милене Седмак Весић**, 2008. године је донет из Америке и поклоњен Универзитету стилски

намештај за опремање једне собе у згради Капетан Мишиног здања. Академски сликар госпођа **Ружица Беба Павловић** је 2009. године поклонила Универзитету у Београду своју слику „Оплакивање Христа“.

Постоје и дародавци који желе да остану анонимни, а својим тестаментом су оставили Универзитету новчане износе или некретнине.

▪ Прослава 2010. године, којој су присуствовали нови задужбинар, господин Петар Срњић и помоћник министра просвете, господин Зоран Трнинић

▪ Уручење поклоне Ружице Бебе Павловић

Правна критика национализације задужбина

После Другог светског рата, друштво у комунистичкој Југославији је имало негативан став према задужбинарству. Сматрало се да су задужбине остатак капиталистичког друштва, у коме је богати појединац експлоатацијом радника долазио до богатства, и да је после његове смрти имовина служила истим циљевима, управо путем оснивања задужбине. Донете су многе мере које су погодиле задужбине, а током педесетих година прошлог века, скоро целокупна имовина задужбина Универзитета у Београду била је национализована и експроприсана.

Миодраг Орлић, професор Правног факултета Универзитета у Београду, урадио је правну критику национализације задужбина Универзитета у Београду. Он сматра да разлози на којима су се одлуке о експропријацији заснивале нису били довољни нити су могли оправдати примену тих мера.

„Када је реч о национализацији, ти разлози, или бар неки од њих, нису били једнодушно прихваћени ни у свим комисијама које су одлучивале о национализацији. Тако је примена Закона о национализацији била неуједначена, а та неуједначеност је рађала неједнакост и правну несигурност. Разлози којима су се руководили чланови комисије у свом раду нису почивали на сазнању о правној природи и друштвеној суштини задужбина, иако је разумевање правне природе задужбине била почетна тачка за испитивање могућности за национализацију”, сматра професор Орлић.

Нису постојали ни јасни разлози о изузимању неких задужбина од национализације, већ су те одлуке настајале као резултат случајних и неважних околности, као што је, у једном случају, у земљишним књигама било уписано да су задужбинска средства у својини задужбине, други пут да су средства у својини

задужбине а под управом Универзитета, а трећи пут да су та средства у општеној имовини а да њима управља Универзитет у Београду.

Професор Орлић каже да се правна природа задужбине најпотпуније огледа у њеној сврси. Посматрана без свог најважнијег елемента, задужбина добија другачији изглед од оног који изражава њену суштину. Такве грешке су чинили државни органи који су спроводили национализацију универзитетских задужбина.

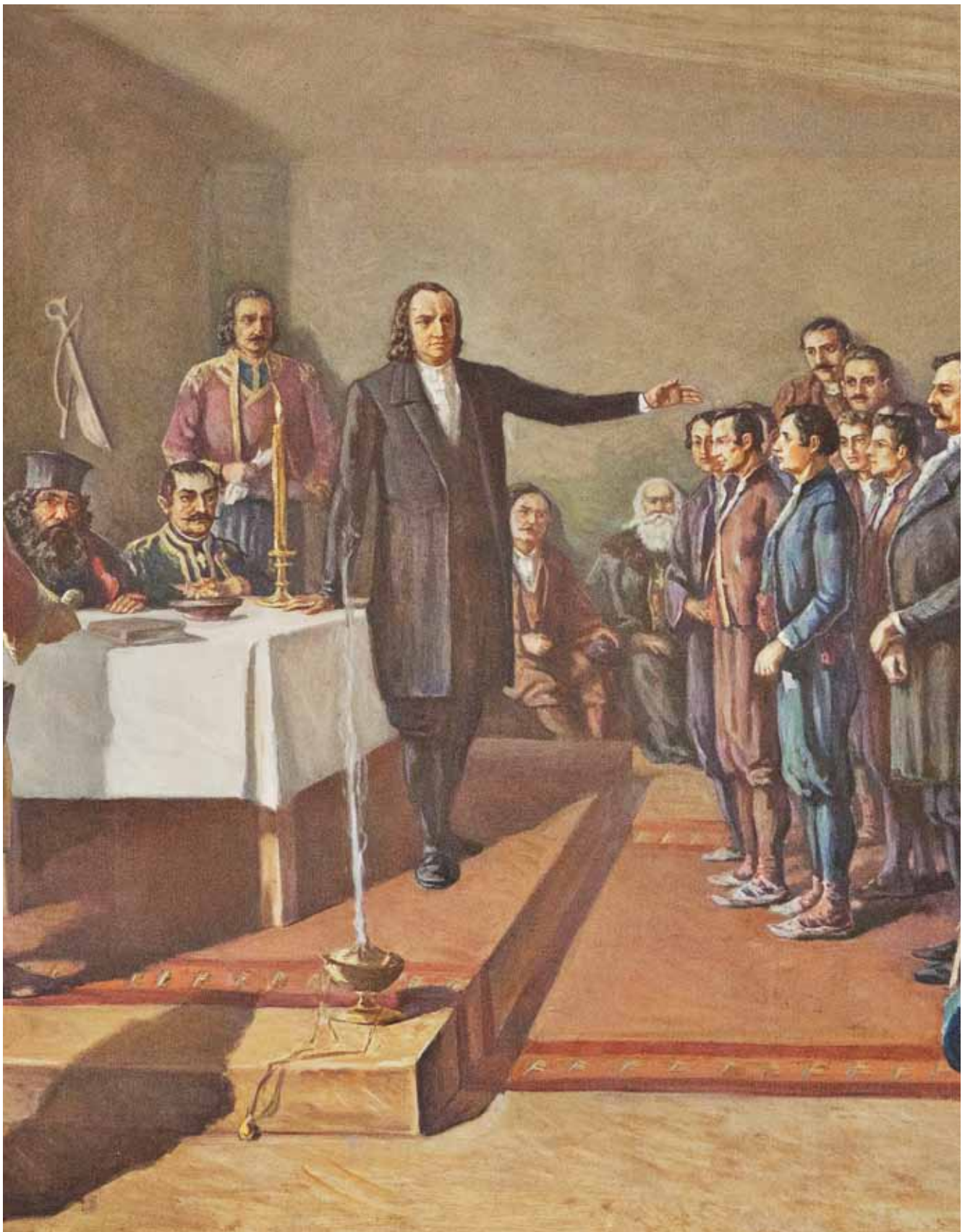
„Комисије за национализацију, разматрајући правну природу задужбине и могућност да се мере национализације примене и на зграде и земљишта универзитетских задужбина, пошле су од питања коме зграде и земљишта припадају. Тиме је направљена прва грешка, јер је питање својине стављено испред циља задужбине. Ако се испусти из вида сврха ради које је задужбина основана, она се поистовећује са осталим установама, од којих се иначе разликује”, каже професор Орлић.

У неким случајевима, Комисије за национализацију нису узимале у обзир основно писмо или тестамент којим су задужбине основане. У другим случајевима су закључиле да циљ задужбине нема значаја за решење питања, што је правно неприхватљиво.

„Из ових грешака, Комисија за национализацију дошла је до погрешног уверења да задужбинска имовина има приватни карактер. У поступку спровођења национализације, задужбине су биле изједначене са осталим приватним власништвом», а тврђења да задужбинска имовина има приватни карактер правно је неодржива, сматра професор Орлић.

„Није довољно тврдити да универзитетске задужбине имају приватни карактер већ је потребно то и доказати”, написао је у својој критици професор Орлић.

• Непознат аутор „Доситеј у школи” - уље на платну 177x127cm

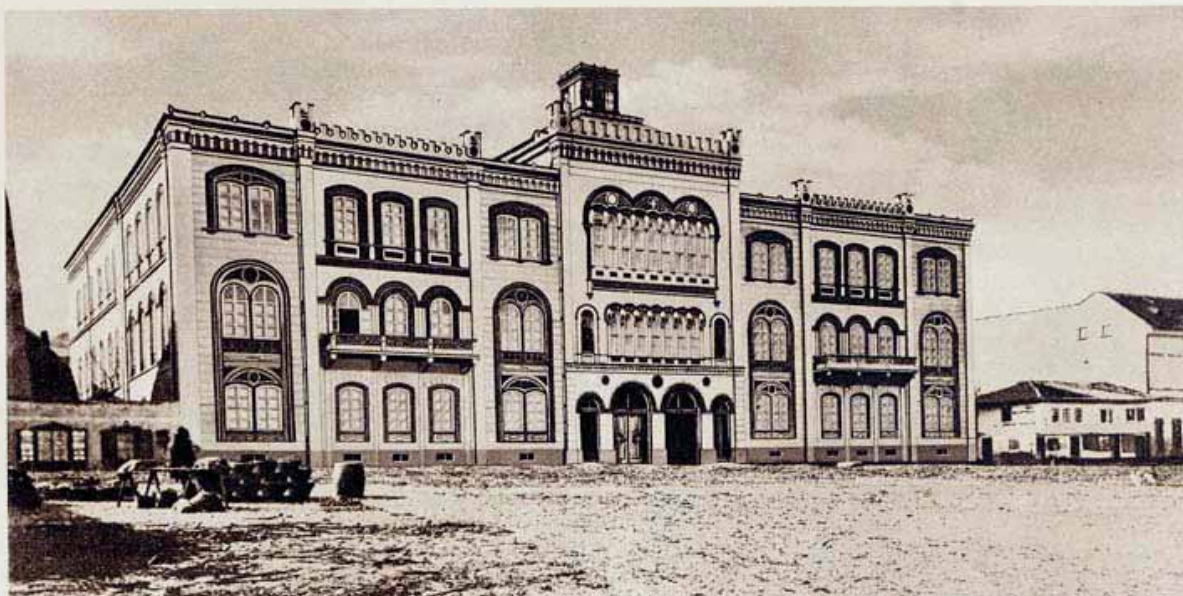
Професор Олић закључује да су задужбине Универзитета у Београду од самог почетка имале друштвени карактер и због тога није требало да буду национализоване. Национализација универзитетских задужбина била је погрешна и представљала је израз схватања да све што није државна својина има приватни карактер.

Извор: *Правна анализа експропријације и национализације универзитетских задужбина*, Београд, 1988. године

Обрадила Марина Јаковљевић, новинар

• Портрет Доситеја Обрадовића

*Зграда Велике школе 1867 г., - садашњег Универзитета
поклон Мише Анастасијевића*

Списак задужбина Универзитета у Београду

Ред. број	Назив задужбине и име оснивача	Акт и датум оснивања	Имовина	Циљ задужбине
1.	Задужбина Димитрија Црнобарца, министра просвете	тестамент, 10. 6. 1872. године	115.711 динара	Стипендирање ученика на нашим и иностраним универзитетима.
2.	Фонд Ђоке Влајковића, пуковника	тестамент, 8. 11. 1878. године	кућа у Влајковићевој 1, три плаца, укупно 3.767.156,70 динара	Просветно усмерење, Београдски универзитет одлучује за шта ће се средства употребити.
3.	Фонд Милоша Давидовића, директора Гимназије	тестамент, 22. 5. 1910. године	456.789 динара	Благостање бар два студента Пољопривредног факултета.
4.	Фонд Љубице и Јов. Стев. Јевтовића, јувелира	имовно писмо, 4. 6. 1921. године	51.592 динара	Помоћ ученицима Медицинског факултета из ужичког краја.
5.	Задужбина Љубице и Јов. Стев. Јевтовића и њихове деце	основно писмо, 31. 7. 1924. године	410.460 динара	За хумане и витешке циљеве.
6.	Фонд Константина А. Ристића	тестамент, 1. 3. 1871. године	161.183 динара	За Српски универзитет.
7.	Задужбина Спасоја Цветковића	тестамент, 8. 1. 1894. године	68.285 динара	Изддржавање сиромашних ђака Српске велике школе.
8.	Задужбина Марка Стојановића, правозаступника	основно писмо, 15. 4. 1914. и 7.10.1921. године	895.522 динара	Награђивање тема из науке о језику, права и архитектуре.
9.	Аустралијска задужбина, Олив Ерло Кинг из Аустралије	основно писмо, 25. 3. 1920. године	503.000 динара	Обрађивање антропо-географије и социологије.
10.	Задужбина Ружице Љубан. Недељковића	основно писмо, 14. 7. 1924. године	200.000 динара	Награђивање ђачких темата из медицине.
11.	Задужбина Луке Пеловића Требињца	основно писмо, 21. 1. 1928. год.	100.000 динара	У корист Академског певачког друштва.
12.	Фонд епископа нишког Никодија Ружићића	тестамент, 12. 4. 1914. године	кућа у Београду, Косанчићев венац	За потребе будућег Теолошког факултета.
13.	Задужбина Луке Пеловића Требињца	основно писмо, 23. 12. 1925. године	имање у Јаворској, Краљевића Марка бр. 1, угао Загребачке и Карађорђевог 65	За научне потребе и циљеве Универзитета.
14.	Задужбина Косте Елићића	28. 12. 1920. године	имање у Краља Александра 82	За потребе Универзитета.
15.	Фонд Милана Јермића, судије	7. 5. 1911. године	13.868 динара	Подизање Београдског универзитета.

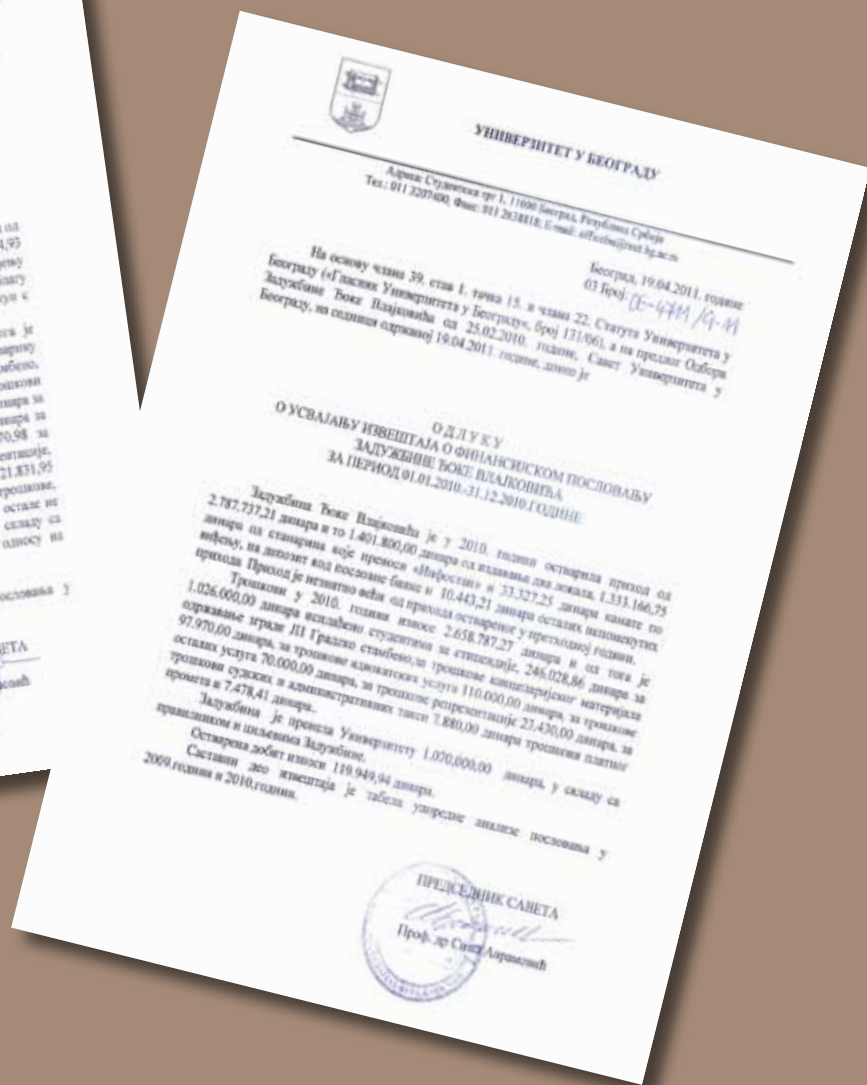
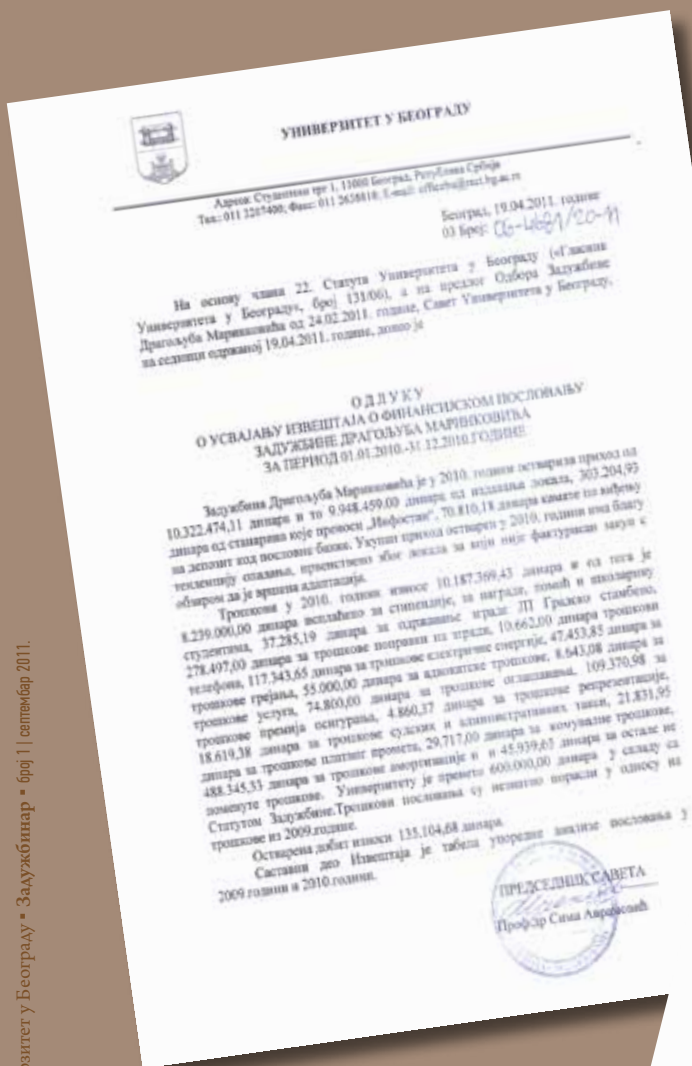
16.	Фонд др Николе Велимировића	17. 6. 1921. године	54.272 динара	За подизање Медицинског факултета.
17.	Фонд Вељка Николића	8. 12. 1894. год.	12.585 динара	За просветне циљеве.
18.	Фонд др Милана Јовановића Батута	1927. године	2.567 динара	Одредиће Медицински факултет.
19.	Фонд Владимира Корића	15. 3. 1891. године	13.327 динара	Испитивање српске земље.
20.	Фонд Стане Благојевић	26.8.1825. године	16.003 динара	Награде за теме Светосавске.
21.	Фонд Светислава Маглића	15. 11. 1927. године	51.290 динара	Награђивање темата из фармације и медицине.
22.	Фонд Ђорђа и Мање Ценић	1. 9.1911. година	54.417 динара	Оболелим студентима права.
23.	Задужбина Илије Антоновића	17. 10. 1923. година	185.320 динара	Стипендије студентима финансија.
24.	Задужбина Гашић др Живана	2. 10. 1929. година	кућа у Краља Милана 56	Помагање студентима свих факултета.
25.	Задужбина Персе Р. Миленковић	8. 9. 1941. године	плац и зграда у Добрачиној 20	За усавршавање добрих студената.
26.	Фонд Јосифа С. Јовановића	14. 11. 1931. године	кућа у Господар Јовановој 4	Васпитавање и школовање ђака.
27.	Задужбина Љубомира Краљевића и сина Михајла	1921. године	кућа у Делиградској, оранице у Смедеревском срезу	Издржавање ученика из ужичког краја.
28.	Задужбина Љубице Здравковић	15. 7. 1939. године	кућа у Синђелићевој 26	Школовање студената.
29.	Фонд Бранка Мијушковића	23. 1. 1930. године	10.000 динара	Додељивање награде из права.
30.	Фонд Милутина и Стане Јовановић	17. 4. 1929. године	100.000 динара	Додељивање награда из економске науке.
31.	Фонд др Ђорђа Митровића	3.5.1930. године	5.000 динара	Испитивања из сточарства.
32.	Фонд Клеопатре Саве Урошевић	6. 3. 1913. године	Вила „Клеопатра“	За научне сврхе.
33.	Фонд Милована Миловановића	14. 5. 1948. године	241.504 динара	Награђивање радова.
34.	Фонд Бенциони и Матилде Були	17.7.1933. година	2.352.444 динара	По нахођењу Универзитета.
35.	Фонд Персе и Николе Вановић	1. 2. 1919. године	имање са кућом у Дечанској 3	Помагање студената.
36.	Фонд Анђелије и Симе Аћимовић	5. 12. 1941. године	имање у Ковачићевој 17 у Земуну	Награђивање студената филозофије.
37.	Задужбина Петра Милошевића	тестамент, 20. 4. 1912. године	имање у Кнеза Милоша 34	Школовање сиромашних ђака.
38.	Задужбина Раде и Милана Вукићевића	4. 7. 1941. године	зграда у Франкопанској 9 и Гетеовој 20	Оснивање санаторијума за лечење ученика.
39.	Задужбина Симе, Јевросиме и Милана Вукићевића	4. 7. 1941. године	имање са зградама у Вишњици и Калуђерици	За наставу на Пољопривредном факултету.
40.	Фонд Ане М. Ђуковић	27. 12. 1929. године	кућа у Доситејевој 19	Школовање студената.
41.	Фонд Војина Тошића	23. 2. 1934. године	10.000 динара	Награђивање радова из права.

42.	Фонд др Драгољуба Петровића	28. 12. 1937. године	15.000 динара	Додељивање награда из педагогије.
43.	Задужбина Димитрија Петровића	21. 7. 1925. године	имање у Скадарској 3 и 5, Југовићева 154	Да се школују медицинари на страни.
44.	Фонд др Душана Суботића	22. 12. 1934. године	45.000 динара	Награђивање студената.
45.	Фонд Пулхерије и Живана Николића	12. 6. 1912. године	плац и зграда у Панчићевој 11	Помоћ сиромашним студентима.
46.	Задужбина Персиде Андрић и Стане Шљивић	25. 2. 1927. године	зграда у Пожаревачкој 7	Помагање сиромашним студентима.
47.	Фонд Стојана и Љубице Живковић и кћери	23. 2. 1934. године	100.000 динара	Награђивање темата из области пољопривреде.
48.	Фонд Руже и Свете Ј. Стојковића	18. 1. 1934. године	40.000 динара	Издржавање сиромашних студената.
49.	Фонд Љубише Гавриловића	8. 10. 1929. године	8.669 динара	Помоћ сиромашним студентима.
50.	Задужбина Саве и Васе Стојановића	16. 1. 1931. године	89.357 динара	Прикупљање грађе за српску историју.
51.	Фонд Томе Марјановића и сина др Николе	15. 3. 1931. године	кућа у Скендербеговој 2	Помоћ студентима из Параћина.
52.	Задужбина Радише Ђ. Косића и жене	27. 5. 1929. године	20.000 динара	Награде за Светосавске темате.
53.	Задужбина Драгољуба Маринковића	3. 7. 1944. године	зграда у Булевару краља Александра 26	Стварање породилишта за Медицински факултет.
54.	Фонд Сретена Стојановића	16. 12. 1963. године		Награђивање студената Ликовне академије.
55.	Фонд Ђорђа Андрејевића	14. 4. 1967. године		Награђивање студената Ликовне академије.
56.	Фонд Илије Коларовића	12. 6. 1970. године		Награде студентима вајарства.
57.	Фонд Олге Михаиловић	12. 6. 1970. године		Помоћ студентима клавира.
58.	Фонд меморијал Кокана Ракоњца	9. 7. 1970. године		Награде за режију филма.
59.	Фонд Јелке Михаиловић	11. 10. 1971. године	10.000 динара	Студентима одсека певања.
60.	Фонд Ристе и Бете Вукановић	16. 6. 1972. године		Студентима Академије ликовних уметности.
61.	Фонд Владимира Петрића, вајара	16. 6. 1972. године		Студентима вајарског одсека.

Извор: Историјски архив Републике Србије
Податке из Архива Србије 1992. године, прикупила арх. Јасмина Кабадаја

Одлуке Савета Универзитета у Београду

Извештаји о финансијском пословању

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел: 011 3297400; Факс: 011 3638818; Е-пошта: info@unibg.ac.rs

Београд, 19.04.2011. године
03 Број: 06-4674/9-11

На основу члана 39, став 1, тачка 15, и члана 22. Статута Универзитета у Београду (о Гласнику Универзитета у Београду, број 131/06), а на предлог Одбора Задужбине Влајка Калнића од 24.02.2011. године, Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 19.04.2011. године, донео је:

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ ВЛАЈКА КАЛНИЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2010.-31.12.2010. ГОДИНЕ

Задужбина Влајка Калнића је у 2010. години остварила приход од 2.362.842,70 динара и то 2.310.445,96 динара од стандарних које преноси «Илфостан» 52.396,74 динара камате по ваљеном, на депозити вид пословне банке. Остварени приход је већи за 16,86% од прихода оствареног 2009. године.
Трошкови у 2010. години износе 2.317.880,19 динара и већи су за 20,12% од трошкова остварених у претходној години. Остварени трошкови зграде ДП Гласско стамбено, 800.000,00 динара за развој на одржавање зграде, 95.000,00 за ангажовање стручних лица по уговору о делу, 18.095,23 динара за трошкове пореза по тим уговорима, 4.576,00 динара за трошкове других услуга, 29.970,00 динара за набавку стручних часописа, 5.099,00 за трошкове судских и административних такси, 9.252,45 динара за трошкове платног промета, 11.679,84 динара за трошкове амортизације.
Универзитету је прешто 325.107,02 динара, у складу са Правилником Задужбине.
Остварена добит износи 44.962,51 динара и тања је од добити остварене у претходној години.
Саставни део извештаја је табела унутрашње пословања у 2009. години и 2010. години.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Проф. др Снежана Арсенијевић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел: 011 3297400; Факс: 011 3638818; Е-пошта: info@unibg.ac.rs

Београд, 19.04.2011. године
03 Број: 05-4674/9-11

На основу члана 39, став 1, тачка 15, и члана 22. Статута Универзитета у Београду (о Гласнику Универзитета у Београду, број 131/06), а на предлог Одбора Задужбине Милевоја Јовановића и Луке Ђеленаћа од 23.02.2011. године, Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 19.04.2011. године, донео је:

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ МИЛЕВОЈА ЈОВАНОВИЋА И ЛУКЕ ЂЕЛЕНАЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2010.-31.12.2010. ГОДИНЕ

Задужбина Милевоја Јовановића и Луке Ђеленаћа је у 2010. години остварила приход од 6.587.1283,00 динара и то 4.309.133,01 динара од стандарних прихода, 1.570.104,53 динара од камата по ваљеном, на депозити вид пословне банке и 57.367,45 динара камате по приходу. Приходи остварени у 2010. години већи су у складу са планираним оствареним претходне године за 16,52%.
Трошкови у 2010. години износе 6.471.419,55 динара и од тога је 2.033.400,00 динара исплатило студентима за стипендије, 175.000,00 динара за награде и повлашћења, 140.890,54 динара за одржавање зграде ДП Гласско стамбено, 1.908.706,15 динара за ангажовање стручних лица по уговору о делу, 38.001,18 динара за трошкове зграде ДП Гласско стамбено, 57.250,19 динара за трошкове електричне енергије, 6.819,98 динара за трошкове других услуга, 220.000,00 динара за трошкове одржавања зграде ДП Гласско стамбено, 280.723,66 динара за трошкове платног промета, 127.549,05 динара за набавку стручних часописа, 64.825,93 динара за трошкове судских и административних такси, 114.929,10 динара за трошкове других услуга, 137.616,50 динара за набавку стручних часописа, 993.029,61 динара за трошкове платног промета, 12.841,87 динара за трошкове амортизације, 127.549,05 динара за трошкове амортизације.
Универзитету је прешто 111.708,38 динара, у складу са Правилником Задужбине.
Остварена добит износи 111.708,38 динара и тања је за 34,82% од добити остварене у претходној години.
Саставни део извештаја је табела унутрашње пословања у 2009. години и 2010. години.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Проф. др Снежана Арсенијевић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел: 011 3207400; Факс: 011 2638818; Е-mail: office@vet.bg.ac.rs

Београд, 19.04.2011. године
03 Број: **CG-442/18-11**

На основу члана 39, став 1, тачка 15, и члана 22. Статута Универзитета у Београду («Гласник Универзитета у Београду», број 131/06), а на предлог Одбора Задужбине Веселина Лучића од 13.04.2010. године, Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 19.04.2011. године, донео је

ОДЛУКЕ О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ ЗА ПЕРИОД 01.01.2010.-31.12.2010. ГОДИНЕ ЗАДУЖБИНЕ ВЕСЕЛИНА ЛУЧИЋА

Задужбина Веселина Лучића је у 2010. години остварила приход од 3.234.803,85 динара и то 1.753.830,10 динара од издавања два локала, 845.846,11 динара од стварица које пренесен „Инфостар“, 33.535,53 динара камате по вифењу, на депозит код пословне банке и 601.592,53 динара остали не планирани приходи.

Трошкови у 2010. години износе 3.219.801,30 динара и од тога је 37.164,08 динара за одржавање зграде ЈП Градско стамбени, 1.961.034,30 динара за радове на репитализацији фасаде згради, 36.131,78 динара трошкови телефона, 580.996,76 динара трошкови електричне енергије, који се рефундирају од закупца, 47.200,00 динара за трошкове репрезентације, за трошкове пореза по тим уговорима трошкове уговора о делу 105.000,00 динара, за трошкове судских и административних такси 24.249,00 динара, за трошкове судских и административних такси 24.249,00 динара, за трошкове платног промета 11.974,92 динара, за трошкове комуналних услуга 4.720,85 динара и за трошкове амортизације 23.552,80 динара. Универзитету је у складу са Статутом пренето 233.589,37 динара.

Остварена добит износи 15.002,55 динара.
Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2009. години и 2010. години.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Проф. др Сима Аврамовић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел: 011 3207400; Факс: 011 2638818; Е-mail: office@vet.bg.ac.rs

Београд, 19.04.2011. године
03 Број: **CG-467/18-11**

На основу члана 39, став 1, тачка 15, и члана 22. Статута Универзитета у Београду («Гласник Универзитета у Београду», број 131/06), а на предлог Одбора Задужбине Љубише М. Здравковић од 24.02.2011. године, Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 19.04.2011. године, донео је

ОДЛУКУ О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ ЗАДУЖБИНЕ ЉУБИШЕ М. ЗДРАВКОВИЋ ЗА ПЕРИОД 01.01.2010.-31.12.2010. ГОДИНЕ

Задужбина Љубише М. Здравковић је у 2010. години остварила приход од 206.566,94 динара и то 202.479,02 динара од стварица које пренесен „Инфостар“ и пословне банке.

Приходи у 2010. години су нематеријални од прихода остварених у 2009. години.
Трошкови у 2010. години износе 207.538,41 динара и већи су за 38,45% од трошкова остварених у претходној години.

Укупни трошкови обухватају 108.000,00 динара за стипендије студентима, 6.837,79 динара за одржавање зграде ЈП Градско стамбени, 43.000,00 динара за уговоре о делу и 8.371,42 динара за порез, 3.745,20 динара за трошкове платног промета, 3.384,00 динара за судске и административне такси, а 32.000,00 динара је пренето Универзитету у складу са Статутом Задужбине.

Остварен је губитак у износу од 971,47 динара и може се покрити из добити остварене претходне године.
Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2009. години и 2010. години.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Проф. др Сима Аврамовић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел.: 011 3207400; Факс: 011 2638818; Е-пошта: office@unet.bg.ac.rs

Београд, 19.04.2011. године
03 Број: Б-4677/8-71

На основу члана 39, став 1, тачка 15, и члана 22. Статута Универзитета у Београду (Гласник Универзитета у Београду, број 131/06), а на предлог Одбора Задужбине Раза и Милана Вукчевића од 24.02.2011. године, Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 19.04.2011. године, донео је

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ЗАДУЖБИНЕ РАДА И МИЛАНА ВУКЧЕВИЋА
ЗА ПЕРИОД 01.01.2010.-31.12.2010. ГОДИНЕ

Задужбина Раза и Милана Вукчевића је у 2010. години остварила приход од 2.133.141,13 динара и то 1.381.178,03036,61 динара од стварица које преноси „Нифостав“, 87.480,00 динара од закупне земља, 22.916,00 динара остали приходи што вишеу на депозит код пословне банке, и 651.567,00 динара остали приходи године и устари представља неискоришћена резервисана средства из претходне године и рефундација телефона. Због тога су приходи остварени у 2010. години знатно увећани.

Трошкови у 2010. години износе 1.831.816,19 динара и знатно су већи од трошкова претходне године, јер су укључени трошкови за санацију фискале у сарава са Општиним Врачар. Од укупних трошкова предвиђено је 324.000,00 динара за стипендије, 1.195.000,00 динара резервисаних трошкова за санацију зграде и трошкове које смо имали, 45.000,00 динара за трошкове уговора о делу и 8.571,42 динара за порез, 24.187,00 динара за остале услуге, 2.434,00 динара за трошкове судских и административних такси, и 5.105,51 динара за трошкове платне промета.

Обавезе Задужбине према Универзитету у складу са Статутом задужбине износе 227.516,26 динара.
Задужбина је пословала са добитком у износу од 321.324,96 динара.
Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2009.години и 2010.години.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Проф. др Сима Дарминовић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел.: 011 3207400; Факс: 011 2638818; Е-пошта: office@unet.bg.ac.rs

Београд, 19.04.2011. године
03 Број: Б-4685/8-71

На основу члана 39, став 1, тачка 15, и члана 22. Статута Универзитета у Београду (Гласник Универзитета у Београду, број 131/06), а на предлог Одбора Фонда Милана Стевановића Смедеревца и сугрупе Даринке од 25.02.2011. године, Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 19.04.2011. године, донео је

О Д Л У К У
О УСВАЈАЊУ ИЗВЕШТАЈА О ФИНАНСИСКОМ ПОСЛОВАЊУ
ФОНДА МИЛАНА СТЕВАНОВИЋА СМЕДЕРЕВЦА И СУГРУПЕ ДАРИНКЕ
ЗА ПЕРИОД 01.01.2010.-31.12.2010. ГОДИНЕ

Фонд Милана Стевановића Смедеревца је у 2010. години остварио приход од 4.518.559,41 динара и то 4.109.351,50 динара од закупне земље пословног простора, не планираних прихода. Укупан приход је већи од прихода остварених у претходној години за 3,92%, али проблем је већи од прихода остварених у „Николас“ дугује више од 1.800.000,00 динара.

Трошкови у 2010 години износе 4.349.565,07 динара и од тога је одрживе зграде ЈП Градско стовариште 732.982,08 динара за разове на згради, 39.580,75 динара за птг трошкове, 53.871,19 динара за трошкове услуга, 95.000,00 динара за трошкове уговора о делу, 18.095,73 динара за трошкове пореза по тим утоварима, 98.751,80 динара за превезу осигурања зграде, 10.417,00 динара за трошкове судских и административних такси, 10.645,37 динара за трошкове платног промета, 7.620,60 динара за комуналне трошкове, 2.370,00 динара за трошкове амортизација и 610,22 динара за остале неизомењене трошкове.

Фонд је Универзитету у складу са Правилником фонда пренио 904.379,95 динара.
Остварена добит износе 168.894,34 динара.
Саставни део извештаја је табела упоредне анализе пословања у 2009.години и 2010.години.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Проф. др Сима Дарминовић

Примери изведених радова на обнови фасада задужбина сопственим финансијским средствима

Задужбина Веселина Лучића (улица Ђорђа Јовановића бр. 5)

Задужбина Ђоке Влајковића (улица Влајковићева бр. 5)

Задужбина Влајка Каленића (улица Светогорска бр. 12)

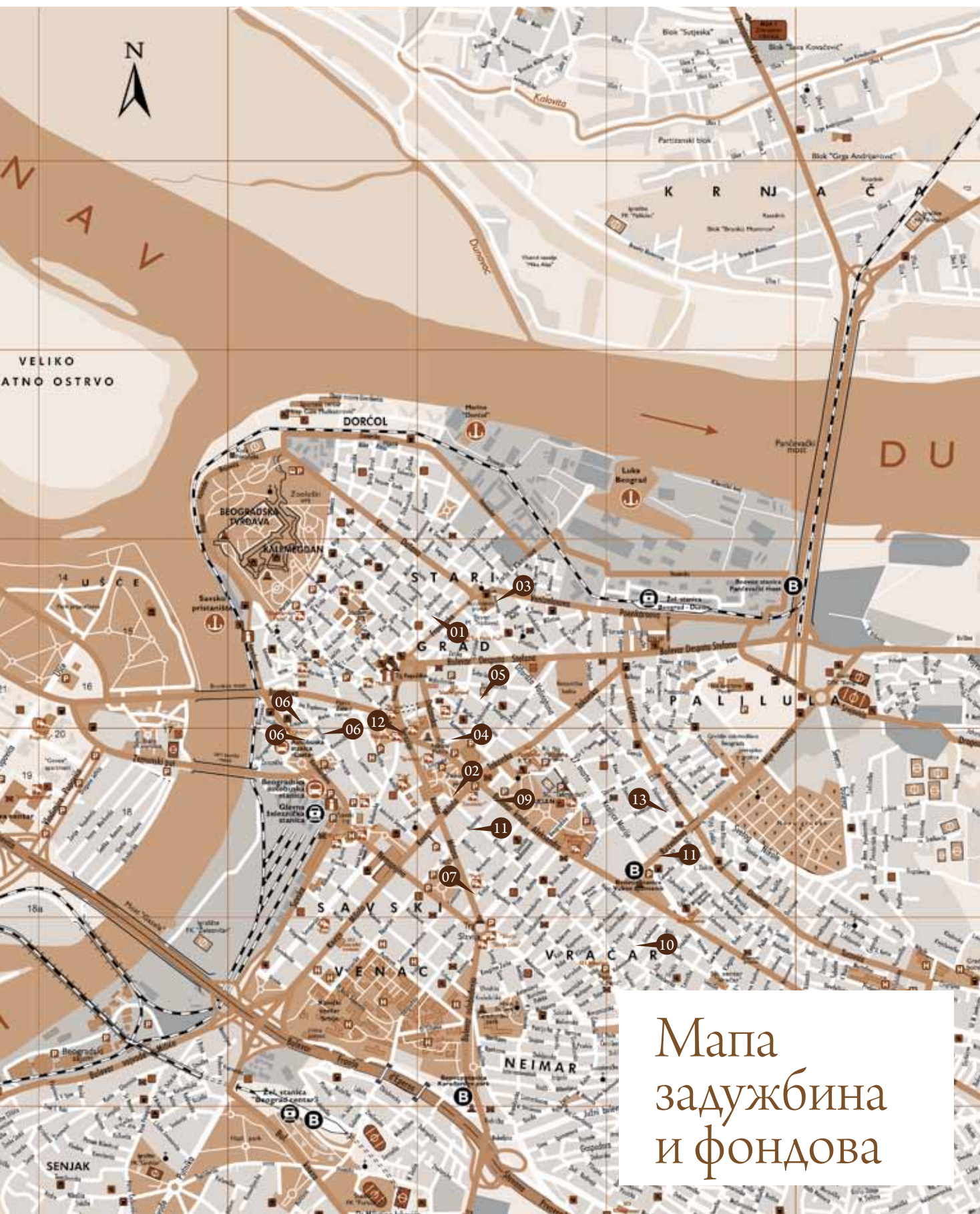

Задужбина Влајка Каленића (улица Светогорска бр. 12)

- 01** **Задужбина Светозара Видаковића и супруге Магдалене**
/зграда у Господар Јевремовој бр. 55./
Основана 1928. године. Приход је намењен за усавршавање професора, издавање приручника и других материјала.
-
- 02** **Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Теловића Требињца**
/зграда на Андрићевом венцу бр. 12./
Основана је 1933. године. Приход је намењен за награђивање студентских радова из области правних и економских наука и помагање студентима на студијама у земљи и иностранству. Годишње се стипендирају 24 студента и додељује 12 награда и четири партиципације у трошковима студирања.
-
- 03** **Задужбина Веселина Лучића**
/зграда у Улици Ђорђа Јовановића бр. 5 и зграда на Гундулићевом венцу бр. 39./
Основана је 1941. године. Приход је намењен за награђивање научних радова на Универзитету у износу од 220.000 динара и књижевних остварења појединаца у износу од 220.000 динара.
-
- 04** **Задужбина Ђоке Влајковића**
/зграда у Влајковићевој улици бр. 5./
Основана је 1878. године. Приход је намењен помагању општих потреба Универзитета у области образовања и науке. Годишње се стипендира 17 студената.
-
- 05** **Задужбина Влајка Калинића**
/зграда у Светогорској улици бр. 12./
Приход је намењен за помагање одличних студената Економског факултета слабијег економског стања.
-
- 06** **Задужбина Луке Теловића Требињца**
/зграде у улицама Марка Краљевића бр. 1, Гаврила Принципа бр. 14 и 16, Карађорђева бр. 65 и Загребачка бр. 1, те две дворшине зграде у у Карађорђевој улици и зграде у Загребачкој бр. 3-9./
Основана је 1925. године. Приход је намењен помагању остваривања научних циљева Универзитета у Београду и награђивање најбољих научних радова студената БУ. Задужбина није враћена Универзитету.
-
- 07** **Задужбина др Живана Гашића**
/зграда у Улици краља Милана 56./
Основана је 1929. године. Приход је намењен помагању студената Београдског универзитета. Задужбина није враћена Универзитету.
-
- 08** **Задужбина Глише и Марије Ракић**
/зграде у Бежанијској улици бр. 58 и Орачкој бр. 53 у Земуну./
Основана је 1933. године. Приход је намењен помагању студената техничких факултета. Задужбина није враћена Универзитету.
-
- 09** **Задужбина Драгољуба Маринковића**
(зграда у Булевару краља Александра бр. 26).
Основана је 1946. године. Приход је намењен унапређивању здравства на Универзитету у Београду: партиципација у трошковима лечења и опоравка студената, учешће у финансирању пројеката чији је предмет истраживање здравља младих, посебно студената, и други облици помоћи које утврди Задужбински савет. Годишње се стипендира 98, претежно болесних студената.
-
- 10** **Задужбина Љубице М. Здравковић**
/зграда у Синђелићевој улици бр. 26./
Приход је намењен помагању студената Универзитету у Београду. Годишње се стипендирају два студента.
-
- 11** **Задужбина Раде и Милана Вукићевића**
/зграде у улицама Ресавска бр. 9 и Рузвелтова бр. 20./
Основана је 1941. године. Приход је намењен унапређивању здравства на Универзитету у Београду. Годишње се стипендирају три студента.
-
- 12** **Фонд Милана Стевановића Смедеревца и супруге Даринке**
/зграда на Теразијама бр. 39./
Основан је 1947. године. Приход је намењен подстицају развоја менаџмента и других научних дисциплина чији је предмет унапређивање трговине, а који се изучавају на Универзитету у Београду. Годишње се стипендира 30 студената.
-
- 13** **Фонд Олге и Миодрага Л. Панића**
/зграда у Далматинској улици бр. 95./
Основан је 1933. године. Приход је намењен помагању научних циљева Универзитету у Београду и награђивању најбољих радова студената. Задужбина није враћена Универзитету.

Мапа
задужбина
и фондова

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
061.27(497.11)
ЗАДУЖБИНАР / главни и одговорни уредник
Невенка Жаркић Јоксимовић. – 2011, бр.1 (септембар) – . – Београд
(Студентски трг 1) : Универзитет у Београду,
2011- (Нови Сад : Стојков) . – 28 cm
Годишње
ISSN 2217 – 6586 = Задужбинар
COBISS.SR – ID 185933580

